ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě - pobočka v Olomouci jednal v hlavním líčení konaném v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Petra Sušila a soudců přísedících Ing. Jiřího Juřeny a Jiřího Řeháka a dne 25. května 2023 rozhodl takto:

Obžalovaný

Adolf H., narozený xxx v xxx, trvale bytem xxx, toho času ve vazbě ve Vazební věznici Olomouc,

je vinen, že

1. dne 20. 5. 2022 v době kolem 20:26 hod. v xxx na ulici xxx vstoupil do herny „xxx“, pravou rukou vytáhl revolver zn. Taurus model 82 ráže 38 Speciál, který měl schovaný za pasem, tento namířil na pracovnici herny poškozenou Miluši N., nar. xxx a slovy „Vážená, navalte 20 tisíc, nebo jste mrtvá, to vám říkám já!“ ji vyzval k vydání finanční hotovosti, když na tuto výzvu poškozená reagovala otázkou „Proč to děláte?“, odpověděl „Kurva rychle, nekecejte, nic nemačkejte, slyšíte, co říkám, nebo vystřelím a je po vás, to vám říkám já!“, a když se jej poškozená opětovně dotázala „Proč to děláte?“ a levou rukou uchopila zbraň, kterou držel, prudce trhl pravou rukou dozadu, čímž vyprostil zbraň ze sevření poškozené, a když se poškozená posadila do židle za barem, natáhl pravou ruku, ve které držel předmětný revolver, přes barový pult ve směru k hlavě poškozené, a se slovy „Ptám se tě naposled!“ v úmyslu poškozenou usmrtit ji střelil ze vzdálenosti nepřesahující jeden metr do hlavy, poté si schoval revolver za pas a z místa odešel, přičemž tímto jednáním způsobil poškozené Miluši N. střelné poranění hlavy charakteru průstřelu, se vstřelem ve tvaru cípatého defektu kůže levé temenní krajiny hlavy, střelným kanálem probíhajícím šikmo zepředu dozadu, shora dolů a zleva doprava, se zlomeninami lebečních kostí a poškozením mozku v podobě jeho rozhmoždění a zhmoždění s otokem doprovázeným nitrolebním krvácením, s výstřelem ve tvaru cípatého defektu v pravé temní krajině, v jehož důsledku byla poškozená dne 20. 5. 2022 přijata do lékařského zařízení, byla vystavena opakovaným operačním zákrokům zejména

neurochirurgického rázu, byla napojena na umělou plicní ventilaci, nepřetržitě upoutána na lůžko s absolutní závislostí na kontinuální ošetřovatelské péči včetně zavedení vyživovací sondy, kdy přes poskytnutou lékařskou péči poškozená Miluše N. dne 7. 3. 2023 ve 12:00 hod. zemřela, kdy příčinou smrti bylo poškození mozku při střelném poranění hlavy poškozené utrpěné dne 20. 5. 2022, a tohoto jednání se dopustil přes to, že byl rozsudkem Krajského soudu v Bratislavě ze dne 22. 4. 1983 sp. zn. 1 T 49/81 uznán vinným trestným činem vraždy podle § 219 zákona č. 140/1961 Sb., trestního zákona a odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 21 roků,

2. nejpozději dne 1. 5. 2022 v garáži bytového domu na ulici xxx v obci xxx si v rozporu s § 12 odst. 1, odst. 2 zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu opatřil šestiranový revolver zn. Taurus model 82, ráže 38 Special, rok výroby pravděpodobně 1991, tedy krátkou jednoranovou zbraň pro střelivo se středovým zápalem kategorie „B" podle § 5 písm. b) zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu, a nejméně 90 ks revolverových nábojů ráže 38 Special tuzemské výroby Sellier & Bellot, tedy střelivo do zbraně kategorie „B", uvedenou zbraň a střelivo dále přechovával v místě svého bydliště v pokoji ubytovny na ulici xxx ve xxx, dne 20. 5. 2022 v xxx na ulici xxx v herně „xxx" se s touto zbraní dopustil protiprávního jednání popsaného v bodě 1. rozsudku, a po odchodu z herny zbraň ukryl do křoví poblíž budovy Koleje Bedřicha Václavka na ul. Šmeralova v Olomouci, přičemž takto jednal, ačkoliv věděl, že není držitelem zbrojního průkazu ani zbrojní licence ve smyslu § 16 a násl. a § 31 a násl. zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu a není tedy oprávněn předmětnou zbraň a střelivo nabývat do vlastnictví, držet a nosit,

tedy

ad 1.
jiného úmyslně usmrtil, čin spáchal opětovně a v úmyslu získat pro sebe majetkový prospěch,

ad 2.
bez povolení sobě opatřil a přechovával střelnou zbraň a ve větším množství střelivo,

čímž spáchal

ad 1.
zvlášť závažný zločin vraždy podle § 140 odst. 1, odst. 3 písm. h), písm. j) tr. zákoníku,

ad 2.
přečin nedovolené ozbrojování podle § 279 odst. 1 tr. zákoníku,

a odsuzuje se

podle § 140 odst. 3 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1, § 54 odst. 1, odst. 3 tr. zákoníku k úhrnnému výjimečnému trestu **odnětí svobody na doživotí**.

Podle § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku se pro výkon tohoto trestu zařazuje **do věznice se zvýšenou ostrahou**.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovanému dále ukládá trest **propadnutí věcí**, a to konkrétně revolveru zn. Taurus model 82, ráže 38 Special bez výrobního čísla, 89 ks nábojů ráže 38 Special zn. Sellier & Bellot a 1 ks vystřelené nábojnice ráže 38 Special zn. Sellier & Bellot.

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný **povinen** zaplatit na náhradě nemajetkové újmy poškozené K. N., nar. xxx, bytem trvale xxx částku ve výši 1 000 000 Kč a na náhradě škody poškozené České průmyslové zdravotní pojišťovně se sídlem 703 00 Ostrava, Jeremenkova 1261/11, IČ: 47672234 částku ve výši 3 923 912 Kč.

Odůvodnění

1. Dne 22. 2. 2023 byla u Krajského soudu v Ostravě - pobočka v Olomouci podána obžaloba Krajského státního zastupitelství v Ostravě, pobočka v Olomouci ze dne 21. února 2023, sp. zn. 2 KZV 25/2022 na obžalovaného Adolfa H. pro dva skutky, kterými měl obžalovaný spáchat jednak zvlášť závažný zločin vraždy dle § 140 odstavec 1, odst. 3 písm. h), písm. j) tr. zákoníku ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku a jednak přečin nedovolené ozbrojování dle § 279 odst. 1 tr. zákoníku.

2. Podáním ze dne 2. 5. 2023 Krajské státní zastupitelství v Ostravě, pobočka v Olomouci navrhlo s ohledem na úmrtí poškozené Miluše N. a s ohledem na závěry znalců ve zpracovaném znaleckém posudku ze dne 11. 4. 2023, aby jednání obžalovaného Adolfa H. bylo v bodě 1. obžaloby nadále posuzováno jako dokonaný zvlášť závažný zločin vraždy dle § 140 odst. 1, odst. 3 písm. h), j) tr. zákoníku.

Vyjádření obžalovaného

3. Obžalovaný **Adolf H.** u hlavního líčení dne 24. 5. 2023 k podané obžalobě nejdříve sám spontánně uvedl (č. l. 1136 a násl.), že uvedeného dne byl asi 200 až 300 m od nádraží směrem k mostu přes Moravu, seděl tam na lavičce a dostal zprávu, že tam jedna ženská dluží 20 000 Kč, a když už tam je, že by to měl jít vybrat, a že 5 000 Kč z toho je jeho. Šel pomalu na tu protější stranu, jak mu bylo řečeno, že je to na druhé straně a vešel dovnitř. Není pravdou, že by v herně čekal, až odejde poslední host. On, i kdyby někdo stál od něj dva metry, tak ho nevidí, protože tam blikají světla. Vešel tam, viděl blondýnu a ona se ho ptala, co si přeje. On jí říká *vážená*, jednal s ní slušně, ale trošku jako přitlačil, protože mu bylo řečeno, že se zdráhá, že to trvá 2 měsíce a nemá se k tomu, aby zaplatila. Vytáhl pistoli a říká *nyní*, nebo *teď mi navalíte 20 000 Kč*. Tak mu to bylo řečeno, že na něj čeká, že ví o tom, že tam přijde člověk pro těch 20 tisíc. Ona na to říká, to si pamatuje velmi dobře, ona mu říká, *proč to děláte*, on jí na to hlásí *ať nekecá a má se k tomu, aby ty peníze navalila*. Ona tou levou rukou mu chytla za tu hlaveň a vzápětí, co třeba na tom videu není, ale pravda je taková, že se pokoušela chytit i pravou rukou za tu hlaveň a kroutila mu s ní. On, jak měl prst na spoušti, tak mu připadlo, že mu ten prst chce zlomit nebo vykloubit, jak ona tahala za tu pistoli. On uskočil dozadu a není pravdou, jak se v obžalobě uvádí, že si ona sedla do té židle. Ona tím, jak ji to tak nějak odmrštilo od něj, tak odpadla a plácla sebou na to křesílko. Na to on jí povídá *ptám se tě naposled, jestli dáš ty peníze*. Ona mu neodpověděla a v tom bylo zapnuté už poplašné zařízení, to ho vylekalo, protože byl to hukot, až se divil, protože před hernou bylo minimálně 20 až 30 lidí, že tam nikdo nevešel. Prostě to už věděl, že musí zmizet, že ona prachy nedá, tak zamířil na její levou stranu do ramene a vystřelil. Na to ona nevydala ze sebe ani hlásek, že ju to bolí, nebo že byla zasažená, otočil se a šel pryč. Šel tam, jak se uvádí v obžalobě, tam si sedl, páč byl drobet mimo, sedl do dveří v jednom domě, vykouřil cigaretu a pokračoval dál.

4. K podrobnějším dotazům soudu a stran řízení pak obžalovaný postupně uvedl, že uvedený den byl nejdříve v Ostravě. Asi v roce 2019 v Ostravě rok bydlel na jedné ubytovně, a tak se rozhodl, že by tam mohl být znovu ubytován, protože tu Ostravu za ten rok jakž takž poznal. Ovšem vzhledem k tomu, že přišli Ukrajinci, tak se nehorázně zvedal nájem. Do Olomouce z Ostravy přijel odhadem asi v 16:30 hod. Nepokračoval do Veselí, protože vlak, na který sedl, tím, jak blbě vidí, tak blbě

nasedl a vlak jel odbočkou na Olomouc. Nejel do Přerova, jak to píše psychiatr, ten tam píše těžké nesmysly, ten B., že vystoupil v Přerově atd., to není pravda. On tedy vystoupil v Olomouci, protože ten vlak by ho jinak zavezl, kdo ví kam. Jak vyšel ven, tak před nádražím je zahrádka, tam si sedl, vypil jedno pivo a ferneta. Pak vyšel ven se zeptat na ty dva kluky, které už roky znal, jde o Karla K. a R. Náhodně cizích lidí se ptal, protože K. bydlí přímo naproti nádraží v nějakým baráku. Kdy jede vlak do Veselí věděl, jel kolem 17 hodiny. Neodjel, protože měl zdržení, tam čučel do novin, koupil si noviny a ten Galileo Galilei ho trochu buzeroval. Nic by se nestalo, jel by třeba v deset, ale tím, že se stalo to v té herně, tak první vlak mu jel do Veselí ve 4:30 hod. Koupil si lístek směr Břeclav a chtěl odjet ráno. Kdyby věděl, že ta ženská, ta paní N., že byla střelená, tak měl 4 hodiny na to, aby sedl na vlak a zmizel. On tam šel prostě pro peníze, které ona údajně dlužila. K dotazu, co konkrétně dělal v mezidobí od příjezdu do Olomouce až do okamžiku střelby, uvádí, že se prošel. Má zlomený krček a jak ujde 20 – 30 metrů, tak má bolesti a musí se na chvíli zastavit na 3 minuty a pokračovat dál. V době, kdy dostal echo, aby tam šel, mohlo být kolem 20 hod., seděl na lavičce a jen sledoval provoz. K dotazu, od koho dostal to „echo“, uvádí, že ho můžete nazývat všelijak, ale původcem všeho je Galileo. Od Galilea dostal tuto zprávu a to telepaticky. On v roce xxx nebo xxx, před výstupem z vězení, udělal kouli z chleba, do ní dolíčky jako moře, oceány, zhruba, jak si je pamatoval a nechal to ztvrdnout. Pak uprostřed udělal dírku, jak se to scvrklo, tak do dolíčků nalil vodu a jak zatočil prstem, voda vyšplíchla. Oni oponovali s tím, že vyšplíchla, ale že musí brát v úvahu zemskou přitažlivost, na to mu řekl jedinou věc, že to jsou tuny soli a tuny vody a že zemská přitažlivost by neudržela takovou váhu.

5. K dalším dotazům uvádí, že zbraň vzal v garáži u vnuka. U vnuka zbraň zanechal nějaký Michal, který odjel do Německa a tam zemřel na covid. On se pak ptal vnuka, jestli po tom Michalovi něco zdědil, zdálo se mu, že byli dobří přátelé. Vnuk se smál a říkal, že jediné, co mu zůstalo, že u něj Michal nechal zbraň v garáži. Tu zbraň před skutkem měl 3 měsíce, vnuk o tom, že si ji vzal, nevěděl. Zkoušel z ní střílet v lesích kolem Veselí. Se zbraní byly v kufříku i náboje. Vzal ji z toho důvodu, protože on, jak se objeví na ulici, tak večer nevidí vůbec, na osvětlené ulici se jakž takž vymotá s hůlkou, ale bez hůlky nic nevidí. Bezdomovci a cikáni, když vidí starého chlapa s bílou hůlkou, tak se ho pokouší okrást, on zažil v kriminále všelijaké věci a nerad by skončil někde v nemocnici kvůli pár korunám. Zbraň si opatřoval i v minulosti, pokaždé kvůli strachu. K dotazu, kdo je Galileo, uvádí, že on je proslulý tím, jak dupnul tou nohou, a přece se točí. A jak předvedl tu zeměkouli z chleba, jak s ní zatočil, voda vylítla ven, tak bylo po jeho teorii. Na zbrani nedělal úpravy, jen nechal vybrousit číslo, aby vnuk neměl problém. On vnuka má tak nějak rád, je jedinej z rodiny, který se tak nějak podědil, je podnikavý, pracuje atd, tak nechtěl, aby měl vnuk malér. Před střelbou vypil asi 3 fernety a dvě piva, nic víc, a pamatuje si to přesně. Po střelbě, jak se dostal zpět na nádraží, bylo asi k 21 hodině, tak šel znova do té herny na nádraží, dal si znovu pivo a fernet a koupil si plácačku borovičky, tu ale nevypil celou, jen půlku. Drogy neužil žádné. K dotazu, co po střelbě udělal se zbraní, uvádí, že jakmile vyšel, byl tam vysoký barák, nějaká kolej, tak hodil zbraň do porostu. Odhodil ji proto, že se doslechl nebo dozvěděl cestou do Ostravy, že policajtům je údajně umožněno třeba ho šacovat na ulici, provést osobní prohlídku. Když ho pak zadržela policie, nechtěl jim říct vůbec nic, oni pořád říkali, že ji určitě hodil do vody, tak řekl, že jo, do vody. K dotazu, proč na poškozenou vystřelil uvádí, že to říká, že dnes, kdyby mohl, tak to vrátí, nevěděl, že ji zasáhl. Na poškozenou vystřelil, protože ho bolel prst, měl za to, že mu ho chce zlomit, a navíc tam zapla to poplašné zařízení, on na ni mluvil a ona mu vůbec neodpovídala na jeho otázky, tak vystřelil. Ale chce to napravit, dneska má naplánováno, jak je 28.10. výročí republiky, tak chce napsat prezidentu Pavlovi, aby jí udělil in memoriam vyznamenání za statečnost, nebo za hrdinství. To neříká jen tak, aby to řekl před soudem, ale fakt byl takový, že ta ženská byla hodně odvážná. Na něj, kdyby někdo namířil pistoli nebo samopal, tak zvedá ruce a utíká pryč. K dotazu, jestli si o poškozené něco zjistil, uvádí, že poté, co byl vzat do vazby a bylo zahájeno trestní stíhání, tak se zajímal, ona je ze xxx, ten trošku zná, tak se ptal. On dokonce byl takový blbec, v kantýně ve věznici je nějaká pokladní N., on měl za to, že je to pravděpodobně dcera, tak

jí psal omluvný dopis a pak se svěřil dalším, ale oni řekli, že je to shoda jmen. Tak ten dopis nepředal, ale měl ho napsaný. Na své pravé oko nevidí vůbec 27 roků, na levé vidí obrysy, když jde po ulici, vidí, že proti němu jde člověk, ale nerozezná obličej. Jeho táta to měl také a oslepl úplně v 78 letech, tak uvidí, jak to bude u něj, teď se mu to nějak zhoršilo. Pokud řekl, že dostal tu zprávu telepaticky, tak on na něj mluví, slyší hlasy. K dotazu, jestli slyšel i v herně nějaké hlasy v hlavě, uvádí, že všechno mu hučelo, měl hukot v hlavě, byl zmatený a v šoku, měl zatemnění. Poškozená jej v herně nenapadala, ani jinak neohrožovala, pokud nebude počítat to, že mu kroutila tou hlavní. K dotazu, komu měla poškozená dlužit peníze, uvádí, že neřekl, že měla dlužit paní N., protože ta ženská, co dlužila peníze, se na 90% jmenovala na K a jak už řekl, tak seděl na lavičce u nádraží a bylo mu řečeno, že v herně xxx, na druhé straně, kousek od nádraží, že je tam ženská v té herně xxx, že dluží a nemá se k placení, že se staví na zadní, tak aby tam zašel, že ona už ví, že tam někdo přijde a bude chtít vyzvednout 20 000 Kč. Těch 20 000 Kč měla dlužit dalšímu mafiánovi Giordano Bruno. To byli všichni Italové, Sicílie, to je známo, o nich se to ví. K dotazu, proč posílali zrovna jeho, uvádí, že oni s ním dělali větší „výmrdy“, on pro ně dělal i jiný věci. K dotazu, proč na paní vytahoval zbraň, jakmile vstoupil do herny, uvádí, že už to řekl, že mu bylo sděleno, že ona dělá s tím průtahy, že se jí do placení nechce, tak aby ji trošku přitlačil, proto když tam přišel, tak vytáhl pistoli. Kdyby chtěl udělat přepadačku, tak určitě tam nestrčí pistoli takhle až za okýnko a volně, protože ona mu ji chytne za hlaveň a vytočí mu ji. Podle něj v herně nešlo z jeho strany o přepadení, on nechtěl její peníze, on chtěl těch 20 000 Kč co dlužila. K dotazu, komu měl předat ty peníze, uvádí, že bylo domluveno, tam, jak je ta lavička naproti herně na té samé ulici, že on tam pro peníze někoho pošle. K dotazu, zda znal toho člověka, kterému měl peníze potom předat, uvádí, že neznal, ale oni ovládají tady půl Evropy. Ten hlas za ním chodí 3x, 4x do týdne, to se pak vzbudí a má propocené pyžamo. Když přišel do herny, neptal se té paní na jméno, bylo mu řečeno, že má službu a je instruována o tom, že tam přijde, aby mu vydala peníze. Proto tam přišel a řekl vážená, ještě jí vykal, vytáhl pistoli, aby jí nahnal trošku vítr, a řekl ať navalí ty prachy. Kdyby ona mu řekla, že mu nic nedluží, místo toho, že mu chytla po té hlavni, tak by to dopadlo jinak. On ji neinformoval, že dluží peníze. On nikoho přepadat nemusel, měl příjem přes 30 000 Kč měsíčně z důchodu a k tomu příspěvky na péči. Než vystřelil, poškozená jako by se chtěla vrhnout na něj, ale bránil jí v tom ten stolík, ten barový pult. Ona měla 90 kg, tak asi se spoléhala, že to převrátí nebo co, neví. On, jak mu zbraň chytla, protože on to držel volně, toho ona využila a začala mu tím kroutit. Ten prst, jak měl v lučíku, tak mu ho začala ohýbat. A vzápětí, to je dle něj zachyceno na tom videu, ale v obžalobě se o tom nepíše, tou svou druhou rukou si chtěla pomoct s tím kroucením. On, když to viděl, trhl vší silou, to má samozřejmě v sobě a v ten moment, jak jí to vytrhl, na 99% to má v hlavě, tak jí ještě říká, ať se nepořeže, protože ta muška byla trošku ostrá. Aspoň si myslí, že to poškozené říkal a trhnul vší silou a ona odpadla dozadu. Tam se píše, že si sedla na židli, nesedla, ona odpadla a zůstala na židli sedět. A protože ani po výstřelu nepromluvila, tak měl za to, že asi střelil vedle. Ani po střelbě na ní neviděl žádné zranění, krev, nic, ale on tam nebyl dlouho. Snažil se co nejdřív rychle zmizet, pro něj to byl šok, nešel do té herny, aby po někom střílel, šel jen pro peníze, najednou tam houkal ten alarm, ten výstřel v místnosti byla hrozná rána, tak hleděl vypadnout. A vyjde ven a tam minimálně 20 lidí. K dotazu, proč ty peníze nakonec nevzal, uvádí, že mu nebylo řečeno, aby ty prachy sebral, kdyby mu řekli, seber prachy, tak je sebere, protože ten trezorek tam byl. Ale on by ho zase ten Galileo vytrestal, on mu řekl 20 000 Kč, tak on nemůže si dovolit vzít víc, měl by malér. Po výstřelu se nezajímal, jestli je paní zraněná, byl tak vyděšený, že nevěděl, co se děje. To byste musel zažít, ta houkačka houkala, ten alarm a ten výstřel do toho, to je rána jak z děla, aspoň pro něj. Zmáčkl to, ano, byl to on, to nepopírá, zabít ji ale v žádném případě nechtěl, takový úmysl vůbec neměl. K dotazu, kam při výstřelu mířil, uvádí, že kdyby ji chtěl střelit do hlavy, tak jde a stoupne si přímo naproti ní, tak má větší jistotu, že ji trefí, ale on střílel z tohoto boku. Myslel, že ji trefí někde do ramene. K dotazu, zda když střílel, zda chtěl poškozenou zasáhnout, k tomu uvádí, že na to neodpoví, to se těžko odpovídá, když už ji má trefit, tak někde samozřejmě do ramene. On si pamatuje všechno, jak s ní mluvil, nebude tady dělat, že

má demenci. Když se poškozená s ním o zbraň přetahovala, tak z toho žádné zranění on sám neutrpěl, akorát to chvíli pobolívalo. Před výstřelem od poškozené stál kolem dvou metrů.

Svědecké výpovědi

6. Soud v řízení se souhlasem stran postupem dle § 211 odst. 1 tr. řádu a dle § 211 odst. 6 tr. řádu četl výpovědi svědků z řízení přípravného, popřípadě úřední záznamy o podaném vysvětlení, když soud osobní výslechy svědků nepovažoval za nutné provádět.

7. Svědek **Lukáš H.**, vnuk obžalovaného, vypověděl (č. l. 292 - 293), že přítel jeho matky Kateřiny H., pan Michal C. si u něj doma na adrese xxx, koncem léta roku 2021 před cestou do Německa schoval zbraň černé barvy velikosti cca 25 cm i s náboji. Michal C. totiž pracoval u bezpečnostní agentury, byl držitelem zbrojního průkazu a zbraň vlastnil legálně. Zbraň si u něj pravidelně schovával, a schoval si ji i tehdy, když odjížděl do Německa za nákupy. Zbraň spolu s náboji uložil do černého plastového kufříku, který položil na dřevo složené v garáži svého domu. Ovšem po návratu z Německa Michal C. onemocněl Covidem a následně v nemocnici zemřel, tudíž zbraň u něj zůstala. Na radu své matky chtěl zbraň odevzdat Polici ČR, ale kufr, ve kterém byla zbraň s náboji uložena, se mu vysypal pod dřevo a nemohl zbraň najít, proto matce sdělil, že zbraň odevzdá, až garáž vyklidí, a následně již věc neřešil. K osobě svého dědy, obžalovaného Adolfa H. uvádí, že tento jej v místě jeho bydliště v obci xxx v r. 2022 opakovaně navštívil, někdy se zdržel i několik dnů, mohl se pohybovat volně po domě, půjčoval si klíče od domu včetně klíčů od garáže. Naposledy mu klíče půjčil dne 1. 5. 2022, kdy u něj byl obžalovaný opět na návštěvě, večer šel obžalovaný na pivo a on nechtěl, aby ho obžalovaný při pozdním návratu vzbudil. Obžalovaný věděl, kde je zbraň uložena, toto mu sám sdělil, když spolu hovořili o úmrtí Michala C. a obžalovaný se ho při tom ptal, jestli po něm něco zdědil a on mu uvedl, že nic, jen že mu po něm zůstala jeho zbraň. Od ledna 2022 u něj byl obžalovaný asi celkem ve čtyřech případech a asi před třemi měsíci po něm chtěl 20 000 Kč na ubytovnu, tak mu peníze dal. Také mu dal mobil, aby s ním byl v kontaktu.

8. Svědkyně **Kateřina H.**, dcera obžalovaného, vypověděla (č. l. 291), že její bývalý přítel Michal C. vlastnil legálně drženou zbraň, a to bubínkový revolver černé barvy, který si v říjnu roku 2021 před cestou do Německa nechal u jejího syna Lukáše H., který zbraň uložil do kufru a odnesl do garáže. Její přítel Michal C. krátce poté zemřel na Covid 19, zbraň tak zůstala u jejího syna. Neví o tom, že by se její syn Lukáš v poslední době stýkal s obžalovaným, jejím otcem. Ona sama obžalovaného naposledy viděla cca před 3 lety.

9. Svědek **Jan Jiří B.** vypověděl (č. l. 559 – 562), že pracuje jako zahradník xxx, kdy provádí každodenní úklid kolem vysokoškolských kolejí a v přilehlých parcích. Přesné datum si již nepamatuje, bylo to ale v pondělí, kdy kolem 7:30 hod. začal s úklidem okolí vysokoškolských kolejí u Envelopy, přičemž v době mezi 8:30 až 9:00 hod. nalezl pod keřem u budovy Koleje Bedřicha Václavka zbraň, šlo o černý bubínkový revolver s nápisem „Brasil“ zabalený v modrém kapesníku. Kromě zbraně se v kapesníku nic dalšího nenacházelo. Ve válci revolveru byly zasunuté náboje. Revolver vzal do rukou, na nichž měl pracovní rukavice, které byly na prstech děravé. Nález zbraně ihned oznámil na linku 158, poté byl přítomen ohledání místa nálezu policejním orgánem.

10. Svědek **Petr W.** vypověděl (č. l. 554 – 558), že v květnu 2022 v pátek, přesné datum si nevybaví, jel z Brna z práce. Před 21:00 hod. přijel vlakem na Hlavní nádraží ČD do Olomouce, odkud šel pěšky do místa bydliště na ul. xxx. Na Masarykově třídě poblíž herny „xxx“ jej oslovil muž ve věku 30 až 40 let a požádal jej, aby zavolal záchranku, že v herně leží zbitá paní. On muži nevěřil, šel se do herny podívat, když otevřel dveře a vstoupil dovnitř, uviděl v křesle za barovým pultem sesunutou ženu, hlavu měla vyvrácenou dozadu. Ihned volal na tísňovou linku 155, operátorka se jej dotazovala na adresu, proto vyšel ven před hernu, aby jí mohl říct č. p. domu. Poté se vrátil do

herny, snažil se dostat ke zraněné ženě, turniket byl zavřený a nemohl přes něj projít, podařilo se mu odsunout kus nábytku stojícího vedle turniketu a projít za barový pult. Když do ženy strčil, pohnula se, snažila se zvednout ruce a něco říct, vydávala ale spíše nesrozumitelné zvuky, nebyla to slova. Plynule dýchala, on se ji snažil občas pobídnout, aby zůstala při vědomí. V herně setrval až do příjezdu hlídky Policie ČR, kterou přivolal muž, co jej oslovil na ulici. Zraněná žena měla obrovskou tržnou ránu na hlavě, bylo vidět, že z rány tekla krev, která ale už byla zaschlá, krev měla žena rovněž na břiše a na rukou, zaschlá krev byla také na zemi. V herně nikoho dalšího neregistroval a ten den byl v této herně poprvé. Cestou z nádraží na Masarykově třídě potkal více osob, nikoho podezřelého si nevšiml.

11. Svědkyně **Monika M.** vypověděla (č. l. 563 – 568), že pracuje jako vedoucí oddělení příspěvků na péči a dávek pro osoby ze zdravotním postižením na Úřadu práce v Přerově. Do náplně její práce spadá vyřizování příspěvků na péči a dávek pro osoby se zdravotním postižením. Obžalovaný Adolf H. je na jejím pracovišti veden asi od roku 2012, tehdy mu vypláceli příspěvek na péči. Nedávno mu příspěvek opět přiznali a dále ještě pobíral příspěvek na mobilitu, který mu již byl rovněž odebrán. Peníze mu byly zasílány poštovní poukázkou na adresu ubytovny ve xxx. Z počátku roku 2022 po propuštění z výkonu trestu navštěvoval obžalovaný její pracoviště, řešili jeho základní věci jako dávky, lékaře, odbornou péči atd. Obžalovaný na ni působil normálně, byl klidný, příjemný, úslužný, používal slepeckou hůl, tvrdil, že vidí jen obrysy, pokud měl něco podepisovat, tak mu pero musela navést, nebyl schopen vyplnit formuláře, toto dělala za něj. Podle lékařské zprávy, kterou měla k dispozici, trpí obžalovaný glaukomem s úplnou nevidomostí vpravo a praktickou vlevo. Obžalovaný ji považoval za důvěryhodnou osobu, okrajově se jí zmínil o své trestní minulosti, říkal, že někoho ve vězení zabil, ale ji to nezajímalo, blíže se jej nevyptávala. Od kurátora obžalovaného pana Boleslava B. se následně dozvěděla, že obžalovaný je ve vazbě. S obžalovaným pak komunikovala písemně, zaslala mu do věznice písemnosti týkající se jeho příspěvků, obžalovaný jí rovněž opakovaně volal na služební telefon, poprvé asi dne 31. 8. 2022 a naposledy dne 25. 11. 2022. Obžalovaný jí rovněž psal dopisy. V hovorech a dopisech jí sděloval, že je mu líto, co se stalo, že si myslel, že to na svobodě zvládne, tvrdil, že neměl v úmyslu poškozenou zabít, ale že mu nějak sáhla po zbrani a on vystřelil, neudělal to kvůli penězům, ten den měl údajně u sebe několik tisíc Kč. Obžalovaný jí dále uváděl, že jezdí někde do Čech za synovcem, který si vzal půjčku a koupil dům. Obžalovaný říkal něco ve smyslu, že se chtěl vymanit z nátlaku synovce, byly tam i plány na spáchání něčeho, kde by byli mrtví, obžalovaný chtěl něco synovci dokázat, aby se nemuselo stát to, o čem mu synovec říkal, tedy s těmi mrtvými, tak asi raději přistoupil k nějaké jiné variantě. O jaké plány mělo jít, neví, obžalovaný výslovně neuváděl, že by útok v herně spáchal na žádost nebo pokyn svého synovce.

Znalecké posudky

12. V přípravném řízení byl zpracován znalecký posudek **z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství** ze dne 12. 8. 2022 (č. l. 154 - 208). Posudek byl zpracován znalcem MUDr. Martinem Dobiášem, Ph.D. Předmětem posudku bylo zjistit a popsat veškerá zranění na těle poškozené Miluše N. ke kterým došlo dne 20. 5. 2022, včetně uvedení následků, určit mechanismus vzniku zjištěných zranění, zda byla způsobena střelnou zbraní (případně jakou), vyjádřit se k pravděpodobnému postavení pachatele a poškozené v době vzniku jednotlivých zranění a zda byl útok veden proti životně důležitým orgánům apod. Ze závěrů posudku pak vyplývá, že poškozená utrpěla v souvislosti s projednávaným hostilním jednáním střelné poranění hlavy charakteru tzv. průstřelu, se vstřelem ve tvaru cípatého defektu kůže levé temenní krajiny, střelným kanálem probíhajícím šikmo zepředu dozadu, shora dolů a zleva doprava se zlomeninami lebečních kostí a poškozením mozku. Výstřel je pak ve tvaru cípatého defektu v pravé temní krajině. Jedná se o poranění těžké, bezprostředně život ohrožující, s poškozením mozku v podobě jeho rozhmoždění a zhmoždění s otokem doprovázeným nitrolebním krvácením. Takto navozený nepříznivý zdravotní stav poškozené způsobený rozsáhlým poškozením mozku si vyžádal mimo

jiné zajištění umělé plicní ventilace, opakované operační výkony zejména neurochirurgického rázu, nepřetržité upoutání na lůžku s absolutní závislostí na kontinuální ošetřovatelské péči a zavedení vyživovací sondy. Toto střelné poranění bylo způsobeno jednotným projektilem vypáleným z palné zbraně, který na poraněnou tělesnou krajinu působil velkou intenzitou. Revolver zn. Taurus ráže 38 Speciál je zbraní plně způsobilou k vytvoření předmětného poranění. V okamžiku výstřelu směřovala dlouhá osa hlavně zbraně k hlavě poškozené ve směru šikmo zepředu dozadu, shora dolů, zleva doprava. Vzájemné postavění obžalovaného a poškozené podle kamerového záznamu tak plně koresponduje s poraněním poškozené. Vzhledem k charakteru útoku, jeho zacílení a vlastnostem použité palné zbraně mohlo reálně dojít k poškození mozkového kmene a velkých tepen, což by vedlo k úmrtí poškozené. V důsledku zranění bude poškozená pravděpodobně trvale upoutána na lůžko a odkázána na umělou plicní ventilaci, její stav bude vyžadovat nepřetržitý zdravotnický dohled a trvalou odbornou péči, tedy bude pravděpodobně trvale významně negativně ovlivněna v běžném způsobu života, bez reálné šance na výrazné zlepšení. Znalec MUDr. Martin Dobiáš, Ph.D. na žádost policejního orgánu svůj **znalecký posudek doplnil** dne 20. 1. 2023, kdy se měl vyjádřit k aktuálnímu stavu poškozené Miluše N. a případné budoucí prognóze. V posudku č. 2895/2023 uvedl (č. l. 219 – 228), že stav poškozené je nadále velmi vážný, poškozená je nadále upoutána na lůžko, je plně závislá na vysoce odborné ošetřovatelské péči, je prakticky nekontaktní, odkázána na plicní ventilaci. Vzhledem k vývoji jejího zdravotního stavu do současné doby lze uzavřít, že je prakticky bez reálné šance na podstatné zlepšení.

13. S ohledem na úmrtí poškozené, ke kterému došlo dne 7. 3. 2023, byli opatřením Krajského soudu v Ostravě, pob. v Olomouci ze dne 8. 3. 2023, č. j. 81 T 1/2023-914 přibráni dva znalci z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství, konkrétně MUDr. Martin Dobiáš, Ph.D. a MUDr. Marek Vitovják, a to za účelem provedení soudní pitvy zemřelé a zodpovězení otázek ve smyslu určení bezprostřední příčiny smrti poškozené, zda ke smrti poškozené došlo v přímé příčinné souvislosti se zjištěnými zraněními utrpěnými dne 20. 5. 2022 a nakonec uvést, zda od 20. 1. 2023 do smrti poškozené došlo k nějaké změně jejího zdravotního stavu. Ze **znaleckého posudku č. 12744/2023** ze dne 11. 4. 2023 pak vyplývá (č. l. 1050 – 1080), že bezprostřední příčinou smrti Miluše N. bylo poškození mozku při střelném poranění hlavy. Jde o smrt násilnou v přímé příčinné souvislosti s poraněním mozku, které utrpěla poškozená dne 20. 5. 2022. Od doby 20. 1. 2023 došlo k postupnému zhoršování mozkových funkcí poškozené, které vedlo ke konstatování infaustní (beznadějné) prognózy. V důsledku toho byla poškozená zařazena do konceptu palitativní péče, tedy péče mírnící bolest, ale neléčící vlastní příčinu, bez oživovacích pokusů v případě úmrtí. U poškozené docházelo postupně v průběhu času k vyhasínání mozkových funkcí, včetně jejich řídící činnosti ovlivňující dýchání a srdeční činnost, což následně vedlo ke smrti poškozené.

14. V přípravném řízení byl dále zpracován znalecký posudek **z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie** ze dne 6. 6. 2022 (č. l. 415 - 419). Posudek byl zpracován znalcem doc. RNDr. Peterem Ondrou, CSc. Úkolem znalce bylo provést rozbor krve a moči obžalovaného Adolfa H. u vzorků odebraných dne 21. 5. 2022 v 05:45 hod. a stanovit, zda se v tomto biologickém materiálu nacházejí toxické a omamné látky včetně alkoholu, v jakém množství a následně propočtem stanovit množství alkoholu či jiných toxických a omamných látek v krvi či moči obžalovaného v době spáchání trestného činu, tedy dne 20. 5. 2022 v 20:26 hodin. Ze závěrů posudku pak vyplývá, že ve vzorku krve obžalovaného odebraného dne 21. 5. 2022 v čase 05:45 hod. byl zjištěn etanol v koncentraci 0,32 g/kg, ve vzorku moči odebraného téhož dne ve stejném čase bylo zjištěno 1,11 g/kg etanolu. V krevním vzorku obžalovaného byly dále zjištěny látky tramadol (analgetikum) v koncentraci 0,09 mg/l, metoprolol (snížení krevního tlaku) v koncentraci 0,13 mg/l, pregabalin (antiepileptikum) v koncentraci 0,68 mg/l, perindopril (antihypertenzivum) v koncentraci 0,02 mg/l a omeprazol (poruchy trávení) v koncentraci 0,05 mg/l. Zpětným propočtem v komparaci s výsledky dechové zkoušky byla koncentrace ethanolu v krvi obžalovaného v době činu stanovena v rozmezí 1,50 - 2,00 g/kg. Další výše uvedené toxikologicky významné látky zjištěné v krvi

obžalovaného byly v léčebných koncentracích, případně v nižších než léčebných koncentracích, a obžalovaný těmito pravděpodobně nebyl negativně ovlivněn.

15. V přípravném řízení byl dále zpracován znalecký posudek **z oboru kriminalistika,** z odvětví defektoskopie, metalografie a technická diagnostika, balistika a fyzikální chemie (č. l. 439 - 449). Ze závěrů posudku z odvětví balistika vyplývá, že šestiranový revolver zn. TAURUS model 82, ráže 38 Special s odstraněným výrobním číslem byl vyroben pravděpodobně v roce 1991, nevykazuje s výjimkou odstraněného výrobního čísla provedeného hrubým obroušením dodatečné úpravy, je v dobrém technickém stavu, střelbyschopný, odolný proti nežádoucímu výstřelu způsobenému otřesem bez stisknutí spouště. Svým konstrukčním provedením odpovídá revolver zbraním kategorie B ve smyslu § 5 písm. a) zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu. Vystřelená mosazná nábojnice zajištěná ve válci revolveru (stopa č. 16) ráže 38 Special je tuzemské výroby Seillor&Bellot a.s. Mikroskopickým zkoumáním bylo prokázáno, že nábojnice byla vystřelena ze zkoumaného revolveru. Z revolveru bylo při zkoumání zkušebně vystřeleno 5 ks nábojů Seillor&Bellot ráže 38 Special zajištěných ve válci revolveru, střelba proběhla bez závad. Vystřelený a dopadově zdeformovaný mosazný plát střely vyjmutý z hlavy poškozené Miluše N. nese druhově shodné parametry stopy vývrtu hlavně a podobné individuální znaky jako 5 ks střel zkušebně vystřelených z předmětného revolveru, ovšem nikoli v kvalitě umožňující individuální identifikaci zbraně. Plášť střely vyjmutý z hlavy poškozené mohl tvořit jeden celek (náboj) s vystřelenou nábojnicí zajištěnou jako stopa č. 16 ve válci revolveru. Ze závěrů posudku z odvětví fyzikální chemie vyplývá, že ve výtěru z hlavně zajištěného revolveru (stopa č. 18) a ve výtěru z vystřelené nábojnice zajištěné ve válci revolveru (stopa č. 19), byly nalezeny částice GSR s chemickým složením Pb/Ba/Sb. Částice GSR s chemickým složením Pb/Ba/Sb byly nalezeny rovněž ve stěru z odkapu dřezu v prostoru pracovní desky kuchyňské linky na místě činu (stopa č. 5), ve stěru ze hřbetu levé ruky obžalovaného (stopa č. 3A), na triku modré barvy s límečkem zn. Umbro vydaném obžalovaným po zadržení a na oděvních svrškách poškozené - mikině s kapucí a riflových kraťasech. Porovnáním prvkového složení byla zjištěna druhová shoda částic GSR nalezených ve výtěrech z hlavně revolveru a nábojnice s částicemi zajištěnými ve stěru ze hřbetu levé ruky obžalovaného, ve stěru z odkapu dřezu v prostoru pracovní desky kuchyňské linky a na oděvních svrškách obžalovaného a poškozené.

16. Dále byl v řízení přípravném zpracován znalecký posudek **z oboru kriminalistika, odvětví biologie a genetika** ze dne 8. 7. 2022 (č. l. 456 - 463). Ze závěrů posudku vyplývá, že ve stopě č. 12 zajištěné na místě činu (tratoliště na koberci před výrobníkem ledu) byla zjištěna přítomnost lidské krve, z ní získán profil DNA odpovídající jedné osobě ženského pohlaví. Ve stopě č. 6 zajištěné na místě činu (stěr z horní plochy barového pultu), a ve stopách č. 24 (stěr z lučíku zajištěného revolveru TAURUS) a č. 25 (stěr z nábojového válce zajištěného revolveru TAURUS ráže 38 Special) sejmutých ze zajištěné zbraně, byla izolována DNA, jejíž analýzou byl stanoven úplný smíšený profil polymorfizmů DNA odpovídající minimálně dvěma osobám, z nichž alespoň jedna osoba je mužského pohlaví. Porovnáním majoritní složky zjištěného profilu s profilem DNA získaným bukálním stěrem obžalovaného byla zjištěna individuální shoda.

17. V přípravném řízení byl na osobu obžalovaného Adolfa H. zpracován znalecký posudek z **oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a psychologie** ze dne 5. 9. 2022 (čl. 474 - 528), posudek byl zpracován znalci, a to prim. MUDr. Petrem Nedomou a Mgr. Michalem Perničkou, Ph.D. Ze závěrů posudku vyplývá, že u obžalovaného byla zjištěna disociální porucha osobnosti, mírná kognitivní porucha, organická halucinóza a syndrom závislosti na alkoholu, kterým byl pravděpodobně negativně ovlivněn i v době spáchání činu, což vedlo k nepodstatnému snížení jeho ovládacích schopností, při zachování schopností rozpoznávacích. Do stavu ovlivnění alkoholem se obžalovaný přivedl sám o vlastní vůli, s vědomím negativního působení alkoholu na svoji psychiku. První požití alkoholu si je obžalovaný schopen odepřít, jeho další konzumaci však již není schopen efektivně regulovat. Jednání obžalovaného popsané ve skutkové větě vycházelo z

jeho disociálně strukturované osobnosti vykazující nízký práh pro uvolnění agrese, nezájem o city druhých, neschopnost udržovat blízké vztahy, nezodpovědnost a bezohlednost. Tento stav, stejně jako organicky podmíněné duševní poruchy, tedy mírná kognitivní porucha a organická haliucinóza, nelze terapeuticky ovlivnit, proto nenavrhují uložení ochranného léčení. Obžalovaný je schopen chápat smysl trestního řízení. Schopnosti obžalovaného správně vnímat, zapamatovat si a reprodukovat prožité události jsou podstatně snížené jednak z důvodu organických potíží postihujících kognitivní funkce, jednak z důvodu jeho osobnostního nastavení, v jehož důsledku u něj dochází na vědomé i nevědomé úrovni k podstatnému zkreslování informací za účelem zbavení se odpovědnosti za vlastní jednání. Znalci v tomto směru poukázali na verzi udávanou obžalovaným během vyšetření, kdy tvrdil, že slyšel v hlavě hlas, který ho nabádal k návštěvě herny, v níž měla být žena, která měla dlužit 20 tisíc, proto šel do provozovny za tou ženou, žádal ji, aby mu dala 20 tisíc, což ona odmítla, pak mu začala kroutit pistolí, kterou držel v ruce, obžalovaný jí zbraň vytrhl a když se posadila do křesla, vystřelil na ni, nechtěl ji trefit do hlavy, mířil na rameno, zbraň poté venku zahodil, protože věděl, že pokud na něj přijdou, bude mít problém. Až později ze zpráv v tisku se dozvěděl, že žena, kterou postřelil, si ten den vyměnila službu, tedy v provozovně měla podle jeho názoru původně být jiná žena, která dlužila peníze. Nicméně agresivní jednání obžalovaného vůči poškozené nebylo podle jejich názoru vyvoláno sluchovými halucinacemi, naopak toto odpovídá jeho typickým vzorcům chování a nenese známky chorobné motivace. Při dodatečném výslechu (č. l. 581 - 582) se znalec z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie, specializace klinická psychologie Mgr. Pernička vyjádřil k možnosti resocializace obžalovaného, kdy uvedl, že tato je nemožná s ohledem na osobnostní strukturu obžalovaného a jeho celoživotní recidivu. I v pokročilém věku má obžalovaný stále tendenci k impulsivnímu a agresivnímu jednání. Obžalovaného nelze napravit trestem odnětí svobody na 20 - 30 let, tento už obžalovanému v minulosti uložen byl a minul se účinkem, obžalovaný je dlouhodobě bez snahy o nápravu.

18. U hlavního líčení dne 24. 5. 2023 byli oba znalci vyslechnuti. Oba shodně přednesli své písemné závěry a k dotazů doplnili následující. MUDr. Petr Nedoma uvedl, že při vyšetření obžalovaného si nevybavil, že jej již v minulosti vyšetřoval v jiné trestní věci. Nicméně po upozornění si svůj předchozí znalecký posudek vyhledal a konstatuje, že co se týká diagnostických závěrů, ty jsou v podstatě v obou posudcích shodné s výjimkou přítomnosti té organické halucinózy, kdy příznaky byly zmiňovány obžalovaným aktuálně až při nynějším znaleckém vyšetření. Z té psychiatrické části je tam jeden rozdíl ve vztahu k ovládacím schopnostem, kdy tehdy k tomu činu došlo taktéž pod vlivem alkoholu, ale tehdy byly ovládací schopnosti obžalovaného sníženy podstatnou měrou na základě působení alkoholu na organický terén s tím, že tehdy šlo o emočně vypjatou situaci pro obžalovaného, kdy měl dle svých slov bránit kamaráda, čili ta emočně vypjatá situace se určitým způsobem spolupodílela na snížení ovládacích schopností, které tehdy v tehdejším znaleckém posudku zhodnotil jako podstatně snížené. V nyní projednávaném případě nic takového nebylo přítomno, na psychiku obžalovaného působil jen alkohol, proto dospěl k závěru o nepodstatném snížení ovládacích schopnosti. Tvrzení obžalovaného ohledně sluchových hlasů, kterého ho měly nabádat, aby do herny šel, toto nemůže z medicínského hlediska vyloučit. Je možné připustit přítomnost této duševní poruchy, a to na základě toho, že tato duševní porucha se vyskytuje speciálně u lidí, kteří mají organicky změněný terén, což u obžalovaného lze předpokládat na základě hypertenzní a ischemické choroby, kdy lze předpokládat i určité změny na mozkových tepnách, byť mozek nebyl vyšetřen na CT nebo magnetickou rezonancí a dalším důležitým momentem je ta smyslová deprivace, a právě u lidí, kteří trpí smyslovou deprivací, se často tato organická porucha vyskytuje. Samotná taková sluchová halucinóza však nemohla mít vliv na skutek samotný, protože obžalovaný jim popisoval, že slyšel hlas, který ho nabádal pouze k tomu, aby šel z té herny vyzvednout 20 000 Kč, které ta paní měla dlužit. Nebyl však hlasem nabádán k dalšímu jednání, kterého se vůči poškozené dopustil. Z psychiatrického hlediska je vyšetření obžalovaného na EEG nepodstatné, to vyšetření zachycuje primárně epileptická ložiska, pokud jsou přítomna,

eventuálně některá ložiska posttraumatická, která lze taktéž zachytit, nicméně vlastní organická halucinóza by na EEG nebyla vůbec žádným způsobem detekovatelná.

19. Znalec Mgr. Michal Pernička, Ph.D. pak u hlavního líčení uvedl, že u obžalovaného jde o disociální poruchu osobnosti, kdy k jeho typickým povahovým rysům patří nezájem o city druhých, neschopnost udržovat blízké vztahy, nezodpovědnost vůči společenským normám, nízká tolerance k frustraci, nízký práh pro uvolnění agrese, včetně násilí, neschopnost zakoušet vinu a poučit se z trestu a výrazné tendence ke svádění viny nebo racionalizaci vlastního patologického chování. Prožívání obžalovaného je nezralé a bez vyšších citů, se sklony k impulsivním, agresivním reakcím a také se sklony k abúzu alkoholu. Ani on si nevybavil, že obžalovaného s kolegou vyšetřovali před 10 lety, rovněž si tedy dohledal své původní znalecké vyšetření z roku 2012, kdy tehdy ještě bylo možno obžalovaného vyšetřit i testově. Mezitím jeho potíže se sluchem už jsou takového rázu, že testové vyšetření nejde dobře dělat. Před 10 lety intelektové schopnosti obžalovaného byly k jeho překvapení průměrné, když z té životní dráhy nyní spíše usuzoval, že jsou podprůměrné, a tak to vlastně napsal i v tom současném posudku, to odvozoval jenom z těch klinických dat. Ovšem podstatné je, že intelekt obžalovaného není defektní, nedošlo k žádnému podstatnému narušení mimo mírné kognitivní poruchy, která se projevuje tím, že si obžalovaný hůř pamatuje, co se týká krátkodobé paměti. Nicméně vybavování si věcí z dřívějšího života bylo bez problémů. Schopnost porozumět a chápat smysl trestního řízení a jeho následků je u obžalovaného zcela zachováno. Co se týká obecné věrohodnosti, ta je podstatně snížená, a to částečně kvůli narušené krátkodobé paměti, ale z větší míry kvůli disociální struktuře osobnosti, kdy se typicky setkávají s tím, že dochází ke zkreslování informací směrem k vyvinění se, ke zbavování se vlastní odpovědnosti. Měl dále za úkol posoudit emoční a volní schopnosti a motivaci k činu. Emocionalita, jak se již vyjadřoval, je u obžalovaného nezralá. Volní schopnosti jsou u obžalovaného zachované v tom smyslu, že když je prostředí strukturováno zvenku, tzn. obžalovaný je ve výkonu trestu, dokáže bez problémů pracovat a z té práce odvádět třeba úhradu škody, kterou způsobil. Nicméně mimo takovéto chráněné a strukturované prostředí toho sám schopný není a vrací se k užívání alkoholu a k nezodpovědnému způsobu života, pasuje se spíš k vězeňské subkultuře. Co se týká posouzení motivace k činu, obžalovaný jim uvedl při vyšetření novou okolnost těch hlasů, ale jak už tady zaznělo, pokud by se tyto vyskytly, tak by měly vztah možná k tomu nápadu někam vstoupit, ale i jim popisoval, že k samotné střelbě došlo z toho důvodu, že se poškozená bránila, snažila se mu vytrhnout pistoli z ruky, a to ho naštvalo a v reakci na to vlastně impulsivně agresivně zareagoval, což je v souladu s jeho chováním z minulosti. Motivace by z psychologického hlediska byla v souladu s jeho osobnostními rysy. Ve své znalecké činnosti se ještě nikdy nesetkal s tím, že v takhle pokročilém věku má osoba takové tendence k impulzivnímu a agresivnímu jednání. Většinou dochází k tomu, že impulsivita s věkem opadá, nicméně v případě obžalovaného zůstává a ta pohotovost k impulsivnímu vzplanutí, k agresivnímu jednání, je pořád přítomná. I to se podílí na tom závěru o nemožnosti resocializace. Obžalovaný v momentě, kdy opustí výkon trestu, tak se vrací ke svému typickému způsobu chování, a tím je nezodpovědnost ke společenským normám. Když to vztáhne k projednávanému případu, tak se obžalovaný vybavil pistolí, dál užíval alkohol, přestože v minulosti měl opakovaně uloženo protialkoholní léčení a toulal se po republice.

Listinné důkazy

20. Soud k důkazům provedl následující listinné důkazy. **Protokol o zadržení osoby podezřelé** (č. l. 242), z něhož vyplývá, že obž. Adolf H. byl policejním orgánem zadržen dne 20. 5. 2023 v 23:46 hod. na ul. Jeremenkova v Olomouci před budovou Hlavního nádraží ČD.

21. **Záznam o dechové zkoušce** (č. l. 245), z něhož vyplývá, že v dechu obžalovaného byl po zadržení, konkrétně dne 21. 5. 2022 v čase 02:20 hod., zjištěn alkohol v koncentraci 0,95 g/kg.

22. **Protokol o ohledání místa činu** (č. l. 80 - 119) včetně fotodokumentace. V rámci ohledání místa činu, tedy prostor herny „xxx“, byly zdokumentovány biologické stopy, m. j. stěr z horní plochy barového pultu v úrovni dvoudílného nerezového dřezu (stopa č. 6) a stěr z tratoliště krve na koberci umístěném v prostoru před výrobníkem ledu (stopa č. 12), a rovněž chemická stopa z odkapu dřezu umístěného v prostoru pracovní desky kuchyňské linky pod barovým pultem sejmutá prostřednictvím adhezního uhlíkového terčíku (stopa č. 5).

23. **Protokol o ohledání místa nálezu zbraně** (č. l. 123 - 138) popisuje okolnosti nálezu a zajištění střelné zbraně, konkrétně revolveru zn. Taurus ráže 38 Special, protokol je doplněn fotodokumentací. Z předmětné zbraně byly odebrány balistické stopy, jednak 1 ks vystřelené mosazné nábojnice ráže 38 Speciál zasunuté ve válci revolveru (stopa č. 16), výtěr z této nábojnice (stopa č. 19) a výtěr z hlavně revolveru (stopa č. 18), a dále biologické stopy, a to m. j. z lučíku (stopa č. 24) a z nábojového válce (stopa č. 25).

24. **Protokol o prohlídce těla** obžalovaného Adolfa H. (č. l. 260 - 284) včetně fotodokumentace, kdy z protokolu mimo jiné vyplývá, že obžalovanému byla dne 21. 5. 2022 odebrána krev a moč, dále z vlasové části hlavy a rukou byly sejmuty vzorky ke zjištění povýstřelových zplodin a byl odebrán bukální stěr.

25. **Protokol o vydání věci** včetně fotodokumentace (č. l. 247 - 254) z něhož vyplývá, že obžalovaný dne 21. 5. 2022 podle § 78 odst. 1 tr. řádu na výzvu policejního orgánu vydal tmavě modré tričko s krátkým rukávem zn. Umbro, šusťákovou bundu šedé barvy TCM, 2 ks nábojů zlaté barvy zn. SaB 38 Speciál, tlačítkový mobilní telefon zn. Emporia, typ V, stříbrné barvy, tlačítkový mobilní telefon zn. Nokia, oranžové barvy a jízdenku ČD z Olomouce do Veselí n. Moravou zakoupenou dne 20. 5. 2022 v 22:44 hod. ve stanici Olomouc hlavní nádraží.

26. **Protokol o vydání věci** (č. l. 240 - 241) z něhož vyplývá, že lékař MUDr. Marek Š. dne 21. 5. 2022 v 15:45 hod. vydal policejnímu orgánu plastovou dózu obsahující fragmenty střely vyjmuté z hlavy poškozené Miluše N. v rámci operativního zákroku.

27. **Protokol o vydání věci** (č. l. 539 - 543) z něhož vyplývá, že provozovatelka ubytovny ve xxx Zuzana K. vydala policejnímu orgánu dne 2. 6. 2022 dvě papírové krabičky obsahující 50 ks a 32 ks nábojů s označením „S&B 38 Special“, které nalezla dne 31. 5. 2022 při vyklizení pokoje, kde byl obžalovaný ubytován a kdy jak uvedla, ke dni 31. 5. 2022 obžalovanému končil nájem ubytovny.

28. **Záznamy z kamerových systémů** Městské policie Olomouc, Dopravního podniku magistrátu města Olomouc a Správy železniční dopravní cesty, včetně pořízené fotodokumentace ze záběrů kamer (č. l. 13 – 72), ze kterých vyplývá pohyb obžalovaného v okolí místa činu. Na těchto je zachycen obžalovaný, oděný do tmavého trika s krátkým rukávem se světlým proužkem na límečku, černých kalhot a černých bot, jak dne 20. 5. 2022 v čase 17:28 hod. přichází po eskalátoru od nástupišť do vestibulu Hlavního nádraží ČD Olomouc, pohybuje se po nádražní hale. V čase 17:34 hod. z haly vychází ve směru ke konečné zastávce tramvaje na ul. Fibichova, poté se otáčí a jde zpět. V čase 17:37 hod. znovu vchází hlavním vchodem do vestibulu vlakového nádraží (č. l. 55 - 56), kde si v čase 17:37 hod. kupuje noviny ve stánku „RELAY“ (č. l. 70), v čase 17:42 hod. opětovně vychází hlavním vchodem z nádražní budovy, v ruce drží noviny, jde směrem k poště na ul. Jeremenkova (č. l. 57). V čase 17:44 hod. je poté zachycen, jak sedí na zahrádce restaurace hlavního vlakového nádraží a čte tiskoviny (č. l. 58). V čase 18:07 hod. se opětovně vrací do vestibulu nádraží (č. l. 60), odkud v čase 18:17 hod. znovu odchází nejprve směrem ke konečné tramvají na ul. Fibichova, poté se otáčí, vrací se zpět, prochází kolem vchodu do vestibulu směrem k poště na ul. Jeremenkova, u budovy pošty přechází silnici a pokračuje na Masarykovu třídu (č. l. 61 - 66). V čase 19:14 hod. je obžalovaný zachycen, jak znovu přichází do nádražní haly, ukládá do

úschovní skříňky černý batoh, z něhož trčí bílá hůl. V čase 19:31 hod. z haly odchází, stále je oblečen v tmavém triku s límečkem s bílým pruhem, tmavých dlouhých kalhotách a černých botách, kolem pasu má uvázanou šedou šusťákovou bundu (č. l. 71). V čase 20:18 – 20:26 hod. je obžalovaný zachycen na záznamu kamery umístěné na křižovatce ulic Masarykova/Na Bystřičce, jak jde po levé straně ul. Masarykova směrem do centra (č. l. 15 - 18). V čase 20:30 – 20:33 hod. je obžalovaný opětovně zachycen kamerou umístěnou na křižovatce ulic Masarykova a Nábřeží (č. l. 19 - 20), jak jde po levé straně ul. Masarykova směrem do centra, přechází rozestavěný most přes řeku Moravu, za kterým odbočuje doleva do ul. Blahoslavova (č. l. 19 - 20). Ze záznamu je patrné, že obžalovaný si v mezidobí oblékl šedou šusťákovou bundu, kterou měl dříve uvázanou kolem pasu. Totožnou kamerou (na křižovatce ulic Masarykova a Nábřeží) je zaznamenán pohyb obžalovaného po ul. Blahoslavova ve směru k ul. Šmeralova v čase 20:33 hod., a opětovně při další rotaci kamery v čase 20:38 hod., kdy je obžalovaný zachycen, jak sedí na schodech u vchodu do domu č. 1001/7 (č. l. 34 - 36). V čase 21:15 až 21:16 hod. je obžalovaný zachycen na záznamu kamery umístěné na budově Moravské vysoké školy Olomouc na tř. Kosmonautů 1288/1, jak jde po ulici směrem k hlavnímu nádraží (č. l. 41 - 42), jeho příchod k nádraží je zachycen na záznamu kamery umístěné na křižovatce ul. Jeremenkova a tř. Kosmonautů v čase 21:35 hod. (č. l. 21 - 22). V čase 21:46 hod. je obžalovaný zachycen kamerou umístěnou na křižovatce ul. Jeremenkova a Masarykova, jak vychází z budovy hlavního nádraží, je oblečen do pruhovaného svetru, na zádech má černý batoh a v ruce drží světlou hůl (č. l. 26). Pohyb obžalovaného v okolí nádraží je dále zaznamenán až do jeho zadržení Policií ČR v čase 23:46 hod.

29. **Kamerový záznam z herny** „xxx“ včetně pořízených fotografií (č. l. 74 – 79). Na záznamu je zcela detailně zachyceno jednání obžalovaného popsané v bodě 1. skutkové věty rozsudku včetně zvukové stopy. Na záznamu je zachycen obžalovaný, oděný do tmavého trika s límečkem s bílým pruhem a černých dlouhých kalhot s šedou šusťákovou bundou uvázanou kolem pasu. Tento dne 20. 5. 2022 v čase 20:25:15 hod. vstupuje do provozovny hlavním vchodem z Masarykovy třídy, přistupuje k baru, za nímž sedí poškozená Miluše N., poblíž dveří se míjí s mužem ve světlém triku s krátkým rukávem a tmavou kšiltovkou s otočeným kšiltem směrem dozadu, který provozovnu opouští. Ihned po odchodu muže obžalovaný vytahuje zpoza pasu střelnou zbraň černé barvy, tuto drží v pravé ruce, levou rukou se opírá o bar, zbraní míří na poškozenou, a této říká: „Vážená, navalte 20 tisíc, nebo jste mrtvá, to vám říkám já!“. Poškozená odpovídá: „Proč to děláte?“. Obžalovaný reaguje slovy: „Kurva rychle, nekecejte, nic nemačkejte, slyšíte, co říkám, nebo vystřelím a je po vás, to vám říkám já! Chcete? Mačkáte to?“. Poškozená v čase 20:26:00 hod. sahá levou rukou po zbrani, obžalovaný se vytrhává, ucouvne. Poškozená se přesunuje k židli, přitom křikne na obžalovaného: „Co to děláte?“ a následně usedá do židle. V čase 20:26:04 hod. se otáčí obžalovaný směrem k poškozené a se slovy „Ptám se tě naposled!“ natahuje pravou ruku se zbraní přes barový co nejblíže směrem k hlavě poškozené a z velmi krátké vzdálenosti nepřesahující 1 m v čase 20:26:06 hod. střílí. Poškozená se po zřejmém zásahu do hlavy hroutí v křesle, obžalovaný se otáčí směrem k vstupním dveřím, zbraň si zasunuje za kalhoty a v čase 20:26:18 hod. opouští prostor herny. Po celou dobu svého pobytu v herně je obžalovaný ve velmi krátké (bezprostřední) vzdálenosti od poškozené, neustále tuto sleduje pohledem, po celou dobu je s ní v přímém kontaktu a i střelbu vede s nataženou rovnou rukou tak, že se tělem svým pravým bokem přimyká co nejvíce k baru a pravou ruku se zbraní natahuje co nejblíže k hlavě poškozené. Po odchodu z herny poškozená zhroucená v křesle vykonává ještě drobné pohyby rukama, velice ztěžka dýchá a sténá. Záznam z kamery končí v čase 20:28:13.

30. **Telefonické hovory** obžalovaného z Vazební věznice Olomouc s Monikou M. (č. l. 770 - 785) ze dne 31. 8. 2022 a 5. 9. 2022. Obžalovaný se v hovoru vyjadřoval i k jednání pod bodem 1. rozsudku, kdy v hovoru uváděl, že se činu dopustil na nátlak svého nejmenovaného synovce, který měl údajně problémy se splácením dluhů. Konkrétně uvedl: *„Já jsem vůbec nešel po prachách. Já v té době jsem už měl osm tisíc. Rozumíte mi. Já jsem vůbec nešel po penězích. Já jsem pak šel na to nádraží, jak jsem vám psal, a tam*

jsem byl, tři hodiny šaškoval a čekal jsem, až mě vezmou. Víte co, pro mě bylo důležitý? Že to uvidí v televizi. Že to uvidí v televizi, a že řekne, pokusil se o to. Rozumíte mi?.....No když jsem byl u něj posledně, jo, tak to už bylo jasný, on totiž měl takovej tip, jo, že tam by to vyneslo, tam by to vyneslo slušný peníze, ohromný, ohromný prachy, jo, víte, jak to myslím. ... No jo, ale, tam, tam, tam, tam by byly minimálně 2 mrtví. Víte jak. ... No a já vám to řeknu takhle, já už toho mám tak nějak plný zuby. Víte jak, mně nešlo o to nikoho zabíjet, skutečně ne. ... Já jsem věděl, že mě lapej. Já jsem tam přišel, já nevím jestli, jestli to bylo v televizi a já hlásím a já hlásím, vážená tak, teď mi dáte dvacet tisíc. Rozumíte mi. ... No a ona, ona mi začala kroutit, kroutit mi tou pistolí, jo, že mi pomalu zlomila prst, a proto jsem vystřelil, ale já jsem mířil do ramene, ale tím, že prdlajs vidím, tak místo do ramene ju to trefilo trošku jinam. ... Víte, jak to myslím, no to je jedno. No prostě stalo se. Ale hlavní pro mě bylo, že to bylo v té televizi. Víte, jak to myslím. Že to bylo v té televizi a on měl tu možnost to vidět, že jsem se o to pokusil. ... Tak, tak, tak, tak takže jsem vlastně jak kdybych měl v úmyslu zachraňovat tu rodinu. Rozumíte mi?".

31. Soud dále k důkazům provedl **dopis** sepsaný obžalovaným ve Vazební věznici Olomouc opatřený datem 26. 12. 2022, adresovaný odsouzenému A. K. S. do Věznice Karviná (č. l. 787 - 791). V dopise se obžalovaný vyjadřuje ke skutku popsanému v bodě 1. rozsudku, když konkrétně uvádí: … *„Skoro v každém dopise se ptáš zda jsem to udělal. Na tvou otázku pokud si pamatuji, jsem nikdy přímo neodpověděl, spíše jsem psal, že je předčasné hovořit o vině a případném trestu. Milan staré pravidlo zní: pokud tě přímo nikdo nechytí za ruku, tak vždy zapírat neboť stále je nějaká naděje. Dnes ti píšu pravdu, neboť jeden blb udělal chybu a navíc mi lhal.…V Olomouci jsem o půl páté vystoupil s úmyslem navštívit pár lidí - nemohl jsem je sehnat. U nádraží jsem sednul do zahrádky a dal si pivo s fernetem. Vlak do Brna mi jel až kolem 22:00 hod. Šel jsem směr město, bylo horko, navíc mne bolela noha, ten zlomený krček. Sedl jsem si proto na lavičku a odpočíval. Asi ve 20:00 hod. mi jeden volal, pokecali jsme, a když jsem mu řekl, že jsem v Olomouci, tak mě požádal, ať zajdu do té herny, přesněji do casina. Je to hlavní ulice od nádraží, že tam má šichtu ženská, která mi dá pro něj 20 000 Kč, že jsou domluvení telefonem. Já mu to slíbil, že to pro něj vyberu, dobrej borec už před tím jsem pro něj 2x podobnou záležitost dělal a vždy z toho něco káplo pro mě, teď jsem si měl nechat 5 litrů, tak jsem tam šel. Milan, to nebylo žádné přepadení, já tam nikdy před tím nebyl, nevěděl kde co je, a kdybych to přepadl, tak se chovám jinak a ne tak slušně! Měl jsem u sebe brazilský Taurus Speciál, ten jsem vytáhnul, abych ji popohnal a řekl ji „vážená teď mi navalte 20 000 Kč", ona jako bych tam nebyl, najednou mi levačkou chytla hlaveň, pak si pomáhala pravou rukou a snažila se mi s tím kroutit, ovšem tím mi lámala ukazováček, který jsem měl v lučíku - kdybych měl slabší kosti, tak mi ho zlomila. Já chytil bolest, dostal jsem vztek, že si to vůbec dovolila, vytrhnul jsem jí ho, zmáčkla alarm a sedla si, já ji chtěl vzít do ramene, jsem pravák a na pravé oko už 27 roků nevidím, tak to dopadlo na hovno. Oni píšou přepadačka + pokus o vraždu, pokud by měli pravdu s tou přepadačkou, to bych musel být ne debil ale idiot, dělat v létě o půl deváté, když je světlo, na hlavní třídě, kde je plno lidí, takovou věc a vůbec se nemaskovat, přitom na nádraží ve skříňce jsem měl batoh, kde jsem měl svetr, triko a letní bundu. Když mě zadrželi, měl jsem u sebe 8 000 Kč, ubytovnu zaplacenou měsíc předem, muselo by mi přeskočit.*".

32. Z **úředního záznamu** Policie ČR o analytickém vyhodnocení záznamů telekomunikačního provozu vyplývá, že na mobilní telefon obžalovaného zn. Empire One účastnické č. xxx byly dne 20. 5. 2022 v čase 18:41 hod. (délka hovoru 113 s) a 19:36 hod. (délka hovoru 525 s) přijaty dva hovory z účastnického č. xxx, které bylo v té době užíváno vnukem obžalovaného Lukášem H.

33. K osobě obžalovaného bylo **z opisu RT** (č. l. 829 - 831) zjištěno, že byl od r. 1966 celkem třináctkrát soudně trestán, a to převážně majetkovou a následně pro násilnou trestnou činnost. Rozsudkem Krajského soudu v Bratislavě ze dne 22. 4. 1983 sp. zn. 1 T 49/81 (č. l. 304 - 317), který nabyl právní moci dne 10. 8. 1983, byl uznán vinným trestným činem vraždy podle § 219 zák. č. 140/1961 Sb., tr. zákona, spáchaným dne 19. 9. 1980 ve Věznici Leopoldov vůči spoluvězni, kterého usmrtil opakovanými údery kladivem do hlavy. Odsouzen byl k nepodmíněnému trestu odnětí svobody v trvání 21 roků, z jehož výkonu byl podmíněně propuštěn 11. 9. 2002. Ze **zprávy o pověsti** (č. l. 823) vyplývá, že v místě trvalého bydliště nebyl obžalovaný v posledních 5 letech projednáván pro přestupek. Ze **zprávy Vězeňské služby České republiky** (č. l. 827) vyplývá, že

obžalovaný se na podmínky výkonu vazby bez problémů adaptoval, k zaměstnancům věznice se chová slušně, jejich příkazy a pokyny plní, nebyl mu uložen kázeňský trest.

34. Soud dále k důkazům provedl písemné **Prohlášení oběti o dopadech trestného činu** na její dosavadní život dle § 22 zák. č. 45/2013 Sb. Jde o prohlášení dcery poškozené xxx N. (č. l. 1126 – 1127).

35. Dále si soud vyžádal a k důkazům provedl rozsudek **Okresního soudu v Šumperku** ze dne 7. 5. 2003, sp. zn. **3 T 16/2003 (včetně spisu)**, kdy jde o jedenácté odsouzení v pořadí v opisu RT obžalovaného. Z rozsudku vyplývá (č. l. 933 – 937), že obžalovaný byl odsouzen pro celkem tři trestné činy. Jednak pro trestný čin loupeže dne § 234 odst. 1 tr. zákoníku ve spolupachatelství, kterého se dopustil tím způsobem (zkráceně), že: „*dne 21. 11. 2002 kolem 18:00 hod. v Přerově u autobusového nádraží na ulici Tovární nasedl spolu s Janem K. do vozidla taxislužby, které řídil Zdeněk V., požádali jej, aby je zavezl do Olomouce, při jízdě z Přerova do Olomouce na blíže neurčeném místě u obce Dluhonice, obžalovaný Adolf H. přiložil poškozenému V. na krk hlaveň pistole, požádal jej, aby zastavil, aby jim dal peníze, což V. učinil a vydal jim peněženku s částkou 1 000 Kč, následně po něm požadovali, aby je odvezl do Olomouce a poté směrem na Mohelnici, během jízdy jej obžalovaný H. i obžalovaný K. ohrožovali shora uvedenou pistolí, následně přikázali V., aby zastavil, poškozeného vysadili s tím, že dál budou pokračovat bez něj a odjeli směrem na Zábřeh na Moravě, kde v obci Rájec havarovali do koryta potoka a od havarovaného vozidla utekli*“. Dále byl obžalovaný tímto rozsudkem odsouzen pro trestný čin vydírání dle § 235 odst. 1, odst. 2 písm. c) tr. zákoníku, kterého se dopustil tím způsobem (zkráceně), že: „*dne 22. 11. 2002 kolem 10:00 hod. v Mohelnici v zahrádkářské kolonii v místě zvaném „za čistkou“ poté, co se jej poškozený Zdeněk P. zeptal, co zde dělá, tak na něj namířil pistoli zn. ČZ vzor 83 ráže 7,65 mm a přikázal mu, ať se otočí, jde pryč a nestará se o to*“. Nakonec i pro trestný čin nedovolené ozbrojování dle § 185 odst. 1 tr. zákona, kterého se dopustil tím způsobem (zkráceně), že: „*v přesně nezjištěné době od propuštění z výkonu trestu dne 11. 9. 2002 do 21.11.2002 si od doposud neustanovené osoby v nezjištěné restauraci v Přerově koupil pistoli zn. ČZ vzor 83 ráže 7,65 mm se kterou spáchal dne 21.11.2002 trestný čin loupeže a dne 22. 11. 2022 trestný čin vydírání (oba shora popsané), kdy obžalovaný nikdy nebyl držitelem zbrojního průkazu*“. K tomuto rozsudku je nutno zdůraznit, že se tohoto jednání obžalovaný dopustil v době, kdy byl podmíněně propuštěn z výkonu trestu odnětí svobody, který vykonával právě pro ve výroku popsaný trestný čin vraždy, pro nějž byl odsouzen Krajským soudem v Bratislavě. Jinými slovy, ačkoli byl dne 11. 9. 2002 podmíněně propuštěn, již dne 21. 11. 2022 se dopouští trestného činu loupeže (a dalších), kdy k loupeži si krátce před tím opatřil pistoli. Jak dále vyplývá z odůvodnění tohoto rozsudku, obžalovaný se v řízení přípravném hájil tím způsobem, že předmětnou pistoli si opatřil na svou obranu, když pak jeli v taxíku, držel sice pistoli v ruce, nemířil s ní však na krk taxikáře, měl pouze ruku s pistolí položenou na sedačce řidiče, aby ji tento viděl. On sám měl toho dne velmi špatnou náladu, navštívil dvě restaurace a měl pocit, že je sledován, byl mimo. U hlavního líčení pak obžalovaný uváděl, že byl sice v restauraci, ale pil jen kávu, byl tam společně s dcerou a s Danem M., kdy M. mu musel dát do kávy nějaké hypnotikum, je o tom přesvědčen, pak si totiž nepamatuje, co se dělo, vytáhl sice pistoli a připouští, že ji mohl dát V. na krk, proč tak učinil to neví, začátek si totiž nepamatuje, v žádném případě po něm však nechtěl peníze. Ve vztahu k trestnému činu vydírání uváděl, že na poškozeného nemířil, jenom mu říkal, ať ho nechá a jde pryč. Opět protože špatně vidí, viděl ho ve vzdálenosti asi 5 metrů, jak seskočil z kola, tak myslel, že ho chce poškozený napadnout. Pistoli pak schoval v křoví, a když jej zadržela policie, pistoli již u sebe neměl. Pistoli koupil na svoji obranu, normální cestou by zbraň nekoupil, se zbraní neumí zacházet, nikdy ji nezkoušel, jen ten, kdo mu ji prodal, z ní jednou zkušebně vystřelil. V tomto trestním řízení byl na osobu obžalovaného zpracován znalecký posudek znalcem z oboru psychiatrie znalcem Doc. MUDr. Vladimírem Pidrmanem, Ph.D., kdy znalec u obžalovaného zjistil, že tento trpí smíšenou poruchou osobnosti, jedná se u něj dále o polymorfní zneužívání psycho aktivních látek.

36. Soud dále k důkazům provedl spis **Krajského soudu v Brně, pobočka ve Zlíně sp. zn. 61 T 22/2012**. Ze spisu vyplývá, že rozsudkem ze dne 1. 11. 2012, sp. zn. 61 T 22/2012 (jde v pořadí o dvanácté odsouzení v RT obžalovaného) byl obžalovaný uznán vinným pokusem zvlášť závažného zločinu těžké ublížení na zdraví dle § 21 odst. 1 tr. zákoníku k § 145 odst. 1, odst. 2 písm. g) tr. zákoníku a přečinem výtržnictví dle § 358 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku. Dle popisu skutku se těchto trestných činů obžalovaný zkráceně dopustil tím způsobem, že: „*dne 17. 3. 212 v době kolem 18:30 hod. v pohostinství xxx v podnapilém stavu, kdy jeho krev obsahovala dne 17. 3. 2012 v 20:45 hod. nejméně 1,61 g/kg alkoholu, na místě veřejnosti přístupném v době, kdy poškozený Jiří G. upozorňoval v daném objektu u stolu sedícího hosta Petra Z., aby se choval slušně a uklidil po sobě nepořádek, pak na Jiřího G. zaútočil nejprve slovně a poté vytáhl z pouzdra za opaskem pravou rukou kuchyňský nůž celkové délky 25 cm s délkou čepele 10 cm a šířkou 2 cm, kterým úmyslně zaútočil proti poškozenému stojícímu čelem proti němu ve vzdálenosti cca 0,5 metru s tím, že jedenkrát bodl nečekaně proti jeho tělu, kdy po probodnutí jeho oděvu jej zasáhl do břicha, ač věděl, že svým následným jednáním může způsobit poškozenému těžkou újmu na zdraví, přičemž současně poškozený na základě varování svědkyně Květoslavy G. stačil instinktivně uskočit dozadu, čímž zabránil těžšímu následku předmětného bodnutí, takže došlo jen k prořeznutí jeho mikiny a drobnému povrchovému poranění v levé spodní části břicha poškozeného a tohoto jednání se dopustil, ačkoli byl v minulosti odsouzen KS Bratislava sp. zn. 1 T 49/81 a OS Přerov sp. zn. 2 T 241/77*“. Opět je nutno poukázat na obhajobu obžalovaného, který se hájil tím způsobem, že jel se svým kamarádem Záhumenským do Tečovic vyzvednout úřední poštu, nejprve se stavili v hospodě, kde si dal pivo a borovičku s fernetem, následně šli na poštu a pak se vrátili do hospody. Pak si již nic nepamatuje, má výpadek paměti a vzpomíná si jen na volání seber mu nůž. Protože má výrazné problémy se zrakem a obavy z napadení, šáhl do ledvinky, vytáhl nůž a jelikož byl zmatený a bál se možného útoku, začal kolem sebe máchat nožem. V žádném případě nožem neútočil, nesnažil se nikoho bodnout nebo zranit, ale jen se bránil možnému útoku. Popřel, že by poškozenému verbálně vyhrožoval. Podle něj se jednalo o nutnou obranu. Nůž u sebe nosí na svou obranu. Dále soud poukazuje na skutečnost, že v tomto trestním řízení byl na osobu obžalovaného zpracován znalecký posudek, a to shodou okolností stejnými znalci, tedy Mgr. Michalem Perničkou a MUDr. Petrem Nedomou. I v tomto trestním řízení obžalovaný navrhoval k důkazům provedení encefalografického vyšetření, tento důkazní návrh byl soudem z důvodu nadbytečnosti zamítnut. Také při výslechu obou znalců u hlavního líčení obžalovaný uváděl MUDr. Nedomovi, že když byl naposledy vyšetřován ředitelem opavské nemocnice, tak si tomuto stěžoval, že občas vidí na pokoji nějaké postavy a neví, jestli je to zraková vada, nebo jestli je vidí skutečně, ovšem nikdo mu na to neodpověděl. K tomuto vyjádření obžalovaného znalec uvedl, že při vyšetření obžalovaného nezjistili žádné náznaky svědčící o schizofrenii a ani v předchozích dvou posudcích, které měli k dispozici, o takových potížích nebylo ničeho zmiňováno.

37. Soud dále k důkazům provedl spis **Okresního soudu v Přerově sp. zn. 4 T 101/2018**. Ze spisu vyplývá, že rozsudkem ze dne 29. 11. 2018, sp. zn. 4 T 101/2018 (jde o v pořadí třináctě odsouzení v RT obžalovaného) byl obžalovaný uznán vinným přečinem nebezpečí vyhrožování dle § 353 odst. 1, 2 písm. c) tr. zákoníku, výtržnictví dle § 358 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku a nedovolené ozbrojování dle § 279 odst. 1 tr. zákoníku, kterého se dopustil tím způsobem (zkráceně), že: „*dne 14. 6. 2018 v době kolem 18:00 hod. v xxx, po předchozím požití alkoholu (2,29 promile alkoholu v dechu) před nejméně třemi současně přítomnými osobami poté, co si objednal pití a odmítal je ihned uhradit, načež byl vyzván přítomným hostem Štefanem C., aby zaplatil a z baru odešel, vytáhl nelegálně upravený původně expansní revolver zn. BRUNI model Magnum, načež tuto zbraň opakovaně přiložil Štefanu C. k čelu a řekl mu, že ho zabije, že s tím nemá problém a že zabil již více lidí, kdy následně z poza pasu vytáhl další střelnou zbraň, nelegálně upravenou původně akustickou pistoli tuzemské výroby, a uvedenou střelnou zbraní začal zezadu ze vzdálenosti cca 20 cm mířit na hlavu Zuzany V., která seděla k němu otočená zády a tohoto jednání si nevšimla, kdy po chvíli svého jednání zanechal a odešel ven před bar, kde kolem 18:20 hod. před sousedním občerstvením oslovil Tadeáše B., který zde společně se svou přítelkyní Krystýnou K. a kamarádem Matyášem P., kterému řekl, že chce dnes někoho zabít, načež nejdříve vytáhl expanzní dvouhlavňovou pistoli, kterou opakovaně kolem sebe máchal s tím, že*

dnes chce někoho zabít, kdy tuto poté schoval za opasek kalhot a vzápětí vytáhl nelegálně upravený revolver zn. Bruni, který měl za opaskem kalhot vzadu a se kterým opět máchal kolem sebe, načež jej opakovaně přiložil na několik sekund k čelu Tadeáše B. a poté jej schoval za opasek atd.". Obžalovaný na svou obhajobu uvedl, že se skutek stal, ale nepamatuje si jej, je zdravotně postižený, z toho důvodu si obstaral zbraně, ale udělali na něj podvod, koupil si totiž zbraň na kuličky na svou ochranu a u druhé zbraně měl za to, že jde o plynovku, nevěděl, že má nepovolené úpravy. Neměl v úmyslu nikomu ublížit, zbraň nebyla natažená. Pamatuje si, že byl v hospodě, dal si pivo a fernet a pak si již nic nepamatuje. I v tomto případě byl na obžalovaného zpracován znalecký posudek, a to znalcem MUDr. Peterem Bobovníkem, ten mimo jiné uvedl u hlavního líčení, že pokud obžalovaný popisuje, že si situaci nevybavuje, tak jeho věk spolu s alkoholem a psychofarmaky může vytvářet alkoholové okno, ovšem stejně tak může jít s ohledem na osobnost obžalovaného a jeho disociální a manipulativní rysy o zcela účelovou obhajobu, jeho obhajobu tak nelze vyloučit, ale nelze ani nijak dokázat opak.

Skutková zjištění

38. V rámci dokazování tedy soud postupoval v souladu s ust. § 2 odst. 5 tr. řádu tak, aby byl zjištěn skutkový stav věcí, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu nezbytném pro své rozhodnutí. Skutková zjištění, z nichž vyplývá závěr o vině obžalovaného v obou projednávaných bodech, učinil soud především z výpovědi svědků, ze znaleckých posudků z oboru zdravotnictví, odvětví soudní lékařství a z oboru toxikologie, dále z oboru kriminalistika, odvětví defektoskopie, odvětví balistika a odvětví genetika, dále rovněž z protokolů o ohledání místa činu a z pořízené fotodokumentace z místa činu. Stěžejním důkazem je pak samozřejmě obrazový a zvukový záznam samotného jednání obžalovaného popsaného v bodě 1. rozsudku, kde je průběh trestného činu detailně zaznamenán. Na uvedené důkazy navazuje znalecký posudek a výpovědi znalců zkoumajících duševní stav samotného obžalovaného a další listinné důkazy, včetně připojených trestních spisů dokumentujících předchozí trestnou činnost obžalovaného.

39. Po provedeném dokazování soud učinil jediný zásah do skutkové věty v bodě 1. oproti podané obžalobě, a to v souvislosti s úmrtím poškozené Miluše N., ke kterému došlo po podání obžaloby dne 7. 3. 2023 ve 12:00 hod. Soud tak doplnil skutkovou větu o tuto skutečnost s tím, že dále doplnil na podkladě zpracovaného znaleckého posudku (pitevního protokolu) samotnou příčinu smrti poškozené, tedy střelné poranění, které poškozená utrpěla dne 20. 5. 2022 v důsledku jednání obžalovaného. Na změnu skutkové věty navazuje i změna právní kvalifikace, kdy původně podaná obžaloba v bodě 1. kvalifikovala jednání obžalovaného jako pokus trestného činu vraždy dle § 21 odst. 1 k § 140 odst. 1, 3 písm. h), j) tr. zákoníku. Protože ze znaleckého posudku pak vyplynulo, že příčinou smrti poškozené je střelné poranění hlavy utrpěné dne 20. 5. 2022, došlo ke změně právní kvalifikace na dokonaný trestný čin vraždy dle § 140 odst. 1, 3 písm. h), j) tr. zákoníku.

40. Provedené důkazy pak soud hodnotil v souladu s ustanovením § 2 odst. 6 tr. řádu na základě svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu, a po takto provedeném hodnocení důkazů dospěl k jednoznačnému závěru o tom, že se obžalovaný dopustil jednání, které je popsáno shora ve výroku tohoto rozsudku.

41. Ve vztahu k jednání pod bodem 2. rozsudku soud jen velmi krátce uvádí, že obžalovaný se k tomuto jednání zcela a bez výhrad doznal, a to jak v řízení přípravném, tak v řízení před soudem. Kromě doznání je obžalovaný dále usvědčován dalšími důkazy. Předmětnou zbraň, kterou obžalovaný usmrtil poškozenou Miluši N., našel krátce po činu dne 23. 5. 2022 svědek Jan Jiří B. při úklidu okolí vysokoškolských kolejí. Okolnosti místa nálezu pak vyplývají z protokolu o ohledání místa nálezu zbraně ze dne 23. 5. 2022. Uvedený den byl tedy nalezen a zajištěn černý revolver Taurus Brasil jako stopa č. 15, kdy v nábojovém válci byla nalezena jedna vystřelená nábojnice (stopa č. 16), spolu se zbývajícími 5 náboji. Z ocelové hlavně zbraně byl proveden výtěr (stopa č. 18), taktéž byl proveden výtěr z vystřelené nábojnice (stopa č. 19) a dále byly z uvedeného

revolveru provedeny stěry jakožto biologické stopy (z levé i pravé strany rukojeti, ze spouštěče, z lučíku a z nábojového válce), jde o stopy pod čísly 21 až 25.

42. Ze znaleckého posudku z oboru kriminalistiky, odvětví biologie a genetika (č. l. 456 – 463) pak bylo zjištěno, že v biologických stopách č. 24 (stěr z lučíku) a č. 25 (stěr z nábojového válce), byla izolována DNA, která pak v rámci individuální shody odpovídá DNA samotného obžalovaného.

43. Z dalšího znaleckého posudku z oboru kriminalistika (č. l. 439 – 449) pak vyplývá, že uvedený revolver Taurus je v dobrém technickém stavu a je střelby schopný. Svým konstrukčním provedením odpovídá zbrani kategorie B ve smyslu ust. § 5 písm. a) zák. č. 119/2002 Sb., o střelných zbraní. Co se týče 90 ks revolverových nábojů ráže 38 Special, opět jde o střelivo kategorie „B“. Kromě nábojů v komoře revolveru bylo zbývající střelivo zajištěno v pronajatém pokoji obžalovaného na ubytovně ve Veselí nad Moravou, jak vyplývá z protokolu o vydání věcí ze dne 2. 6. 2022 (č. l. 539 – 543).

44. Okolnosti, za jakých se obžalovaný dostal k výše uvedené zbrani, tyto jednak vyplývají opět z doznání obžalovaného, jednak toto jeho doznání koresponduje s výpovědí svědků, konkrétně vnuka obžalovaného Lukáše H. a dcery obžalovaného Kateřiny H. Skutečnost, že obžalovaný v prostorách herny z předmětného revolveru na poškozenou střílel, potvrzuje vedle kamerového záznamu nález povýstřelových zplodin v hlavni revolveru, ve vystřelené nábojnici zasunuté ve válci revolveru, na levé ruce obžalovaného, na jeho oděvu, na okapu dřezu pod barovým pultem herny a na oděvu poškozené. Zdeformovaná střela vyjmutá z hlavy poškozené při operačním zákroku mohla být podle závěrů znaleckého zkoumání vystřelena z předmětné zbraně.

45. Ze shora uvedených důkazů tedy vyplývá, že si obžalovaný Adolf H. nejpozději dne 1. 5. 2022 (datum poslední návštěvy obžalovaného u vnuka) odnesl z garáže domu v obci xxx zde uschovaný šestiranný revolver zn. Taurus a nejméně 90 ks revolverových nábojů ráže 38 Special výrobce Sellier α Bellot. Tuto zbraň přechovával u sebe na ubytovně xxx a tuto zbraň použil dne 20. 5. 2022 ke střelbě vůči poškozené Miluši N.

46. Oproti tomu ve vztahu k jednání popsanému pod bodem 1. rozsudku obžalovaný popřel úmyslné usmrcení poškozené Miluše N. Na svou obhajobu zkráceně uvedl, že do předmětné herny nešel s úmyslem loupežného přepadení. Pouze, když vyčkával na odjezd vlaku a seděl na lavičkách v blízkosti herny, tak mu hlas v hlavě patřící Galileo Galileovi telepaticky řekl, že v herně naproti přes ulici jedna ženská dluží peníze, konkrétně 20 tisíc Kč, že už na něj čeká, a tak má jít peníze vyzvednout, kdy z toho obdrží odměnu 5 tisíc Kč. Šel tedy do herny, oslovil poškozenou slovy *vážená*, tedy choval se k ní slušně a zbraň vytáhl pouze a jen proto, aby na ni přitlačil, protože hlas v hlavě mu před tím ještě říkal, že se ta ženská zdráhá peníze vrátit. Požadoval po ní pouze vydání peněz, které tato dlužila. Ta ženská mu však peníze nevydala, naopak mu levou rukou chytla za zbraň a začala mu zbraní a tím i jeho rukou kroutit, pokoušela se mu zbraň chytit i svou pravou rukou. Jemu to připadalo, jako že mu chce prst zlomit nebo vykloubit. Svou rukou, v níž zbraň držel, ucukl, či s ní trhl, zbraň tím vyprostil a poškozená tím trhnutím odpadla do křesla. Protože v ten okamžik poškozená zapnula poplašné zařízení, byl najednou v herně hluk, odmítala se s ním vůbec bavit, tak se vylekal, byl v šoku, měl zatmění, a tak namířil na poškozenou na její levé rameno a vystřelil. Poškozená nevydala ani hlásku, neviděl na ní ani žádné zranění či krev, takže nevěděl, že ji zasáhl a z herny odešel, protože už věděl, že mu žádné peníze poškozená nedá a že naopak musí zmizet. Zbraň odhodil cestou na nádraží do porostu. Pokud by věděl, že poškozenou takto střelil, měl dost času k tomu, aby Olomouc opustil, než ho fakticky až za cca 4 hodiny zadržela na nádraží policie. Poškozenou tedy zabít v žádném případě nechtěl, takový úmysl neměl a při střelbě od ní stál tak na vzdálenost dvou metrů, přičemž špatně vidí, na pravé oko nevidí vůbec a na levé jen obrysy.

47. Po provedeném dokazování však má soud obhajobu obžalovaného za zcela a bez pochybností vyvrácenou. Své odůvodnění soud začne poukazem na znalecký posudek zpracovaný na osobu obžalovaného Adolfa H. znalci psychiatrem a psychologem. Ze závěrů znaleckého posudku jednoznačně vyplývá ve vztahu k hodnocení obecné věrohodnosti obžalovaného, že jeho schopnosti správně vnímat, zapamatovat si a reprodukovat prožité události jsou podstatně sníženy, a to sice jednak i z důvodu jeho organických potíží postihující kognitivní funkce (kdy je narušená jeho krátkodobá paměť), ale zejména jednak z důvodu samotného osobnostního nastavení obžalovaného, v jehož důsledku u obžalovaného dochází na vědomé, ale i na nevědomé úrovni, k podstatnému zkreslování informací za účelem zbavení se odpovědnosti za vlastní jednání.

48. Zcela shodné závěry o obecné nevěrohodnosti obžalovaného vyplývají i ze znaleckých posudků, které byly na osobu obžalovaného zpracovány v předcházejících trestních řízení. Například ve věci vedené u KS v Brně, pobočka Zlín pod sp. zn. 61 T 22/2012 byl zpracován znalecký posudek stejnými znalci v jako nyní projednávané věci a již tehdy znalec Mgr. Michal Pernička konstatoval (jde o posudek ze dne 23. 8. 2012), že schopnost obžalovaného vnímat, uchovat a reprodukovat prožité události je negativně ovlivněna jeho osobnostním nastavením, kdy má obžalovaný tendence racionalizovat vlastní chování a připisovat vinu okolnostem a u obžalovaného se rozvíjí mírný kognitivní deficit, tzn. oslabení rozumových funkcí projevující se v jeho případě počínajícími poruchami paměti. Ve věci vedené u OS v Přerově sp. zn. 4 T 101/2018 zpracovával znalecký posudek MUDr. Peter Bobovník, kdy z jeho závěrů ze dne 23. 8. 2018 vyplývá, že obžalovaný se snaží popírat jednání nebo uvádí racionální vysvětlení pro své chování, nabízí přijatelné vysvětlení pro své chování, které ho přivádí do konfliktů se společností, omlouvá jej, agresivitu vysvětluje svým jménem a pocitem méněcennosti z dětství a posměchem okolí, celkově zodpovědnost přenáší a promítá do okolí.

49. Tyto závěry znalců lze zcela reálně vysledovat a fakticky se projevily v předchozích trestních stíháních obžalovaného. Soud rozebral podrobněji v bodech 35., 36. a 37. tohoto odůvodnění tři předchozí odsouzení obžalovaného, kdy ani v jedné z těchto tří věcí nedošlo k tomu, že by se obžalovaný k jednání doznal. Naopak, i v těchto třech předchozích případech obžalovaný popíral jednání, různou měrou a v různém rozsahu, měnil své výpovědi, kdy jinak vypovídal v řízení přípravném, jinak pak v hlavním líčení řízení před soudem, zkrátka dopouštěl se různých popisů skutků v různých fázích svých trestních řízeních.

50. Ostatně, že se jedná o běžnou praxi obžalovaného, o tom nesvědčí jen závěry posudků a předchozí způsoby obhajoby obžalovaného, ale i například dopis, který byl obžalovanému zadržen a k důkazům proveden. Jde o onen dopis, který obžalovaný adresuje odsouzenému A. K. S., kterého obžalovaný v dopise oslovuje zřejmě původním jménem adresáta Milane (č. l. 787 – 791). V tomto dopise obžalovaný evidentně na naléhání adresáta, zda se nyní projednávaného jednání dopustil, či nikoli, mimo jiné píše: … *Milan, staré pravidlo zní: pokud tě přímo nikdo nechytí za ruku, tak vždy zapírat neboť stále je nějaká naděje* atd.

51. Je pak dle soudu evidentní, že obžalovaný se tímto svým „pravidlem“ v minulosti vždy řídil a řídí i nadále. Obžalovaný po zahájení trestního stíhání své osoby využil svého práva nevypovídat. Pokud skutečně neměl v úmyslu zmocnit se pohrůžkou násilí finančních prostředků, pokud skutečně neměl v úmyslu střelit poškozenou do hlavy, nic mu nebránilo uvést tyto skutečnosti již v počátku svého trestního stíhání při první možné příležitosti. Poprvé procesně mohl obžalovaný vypovídat dne 21. 5. 2022, využil však svého práva nevypovídat. V rámci vazebního zasedání dne 23. 5. 2022 opět využil svého práva a ke skutku samotnému nevypovídal. Dne 31. 10. 2022 stále ještě v procesním postavení obviněného sice vypovídal, ale pouze ve vztahu k bodu 2. obžaloby (rozsudku), nikoli k trestnému činu vraždy. K tomu se procesně vyjádřil až u hlavního líčení, kdy součástí jeho vyjádření je tvrzení o hlasech ve své hlavě nabádajících ho k vyzvednutí dluhu v herně, o kterých se obžalovaný poprvé zmínil v rámci vyšetření před znalci, a to konkrétně při

svém vyšetření ze dne 29. 8. 2022. Ovšem ani v dopise ze dne 26. 12. 2022, které adresuje již zmíněnému adresátu A. S. a ani v telefonátech konaných dne 31. 8. 2022 a 5. 9. 2022 s pracovnicí oddělení příspěvků o péči svědkyní Monikou M., se při popisu svého jednání v herně (ale i těsně před tím) obžalovaný o žádných hlasech v hlavě nezmiňuje.

52. K této části jeho obhajoby tak soud uzavírá, že z posudku znalců vyplývá, že i když z lékařského hlediska tuto obhajobu obžalovaného, tedy že prvotní impulz jít do herny spočíval v podobě hlasu v jeho hlavě, jež ho nabádal vyzvednout peněžní dluh, nelze vyvrátit, tak i přesto by toto nemělo vliv na samotné jednání obžalovaného v herně, protože o hlasech v herně, které by mu přikazovaly či jej nabádaly k tomu, aby například vystřelil, se obžalovaný při vyšetření již nezmiňoval. Naopak chování a jednání obžalovaného v herně dle závěrů znalců zcela koresponduje se strukturou jeho osobnosti, kdy obžalovaný přes pokročilý věk má stále tendence k impulsivnímu a agresivnímu jednání.

53. Soud má na základě provedeného dokazování a po zhodnocení všech důkazů za to, že obžalovaný žádné hlasy v hlavě neslyšel a do herny šel vědomě s prvotním úmyslem loupežného přepadení. Obžalovaný si totiž nejprve za tímto účelem obstaral střelnou zbraň. Ačkoli se obžalovaný hájí tím, že tuto si obstaral na svou obranu, této jeho verzi, kterou uplatňuje pravidelně ve svých trestních stíháních, soud nevěří. Jednak měl vždy obžalovaný možnost si na svou ochranu pořídit jiné, zákonem povolené prostředky, v podobě např. pepřového spreje, nebo paralyzéru, a ne rovnou střelby schopnou zbraň. Obžalovaný, jak sám uvedl, si dále osobně vyzkoušel, zda je zbraň funkční, a dokonce ze zbraně odstranil její výrobní číslo. Opět tvrzení obžalovaného, že tak učinil z důvodu, aby ochránil svého vnuka od možných problémů, není logické vysvětlení tohoto jeho jednání, protože vnukovi žádný postih dle soudu nehrozil. Naopak, v případě použití zbraně při trestné činnosti a po jejím případném nalezení policejním orgánem by přes výrobní číslo mohl být dohledán sám obžalovaný (přes výrobní číslo původní majitel zbraně Michal C. a přes jeho poslední partnerku sám obžalovaný). Dále dne 20. 5. 2022 po příjezdu obžalovaného do Olomouce je relativně podrobně zmapován jeho pohyb na nádraží a v blízkém okolí, kdy se obžalovaný nejprve pohybuje s batohem na zádech. Tento černý batoh však v čase 19:14 hod. obžalovaný ukládá do úschovy do skříňky na vlakovém nádraží, následně jej vyzvedává po střelbě a je s ním opět na zádech zachycen již v čase 21:46 hod. Opět dle soudu je logickým vysvětlením, že takto učinil proto, aby mu batoh nepřekážel při přepadení herny. Batoh z časového hlediska uschoval před tím, než seděl na lavičce v blízkosti herny, a tedy ještě před tím, než jej měl hlas nabádat k vyzvednutí peněz, což jak uvedl bylo krátce před tím, okolo cca 20:00 hod., kdy tento časový údaj sám uvedl.

54. Chování a jednání obžalovaného v samotné herně „xxx" je tak již dle soudu naprosto racionální, rychlé a v žádném případě nelze z jakéhokoliv projevu obžalovaného na místě samém usuzovat na to, že by obžalovaný šel vyzvednout údajně dlužné peníze, ale naopak nese všechny znaky loupeže jako takové. Po vstupu do herny obžalovaný krátce vyčkává, až tuto opustí host herny (který jej míjí z bezprostřední blízkosti). Ihned poté a bez zaváhání obžalovaný vytahuje zpoza opasku kalhot u břicha připravenou zbraň, touto okamžitě cíleně míří na osobu poškozené. Není pravdou tvrzení obžalovaného, že by byl vůči poškozené zdvořilý. Sice poškozenou oslovil *Vážená*, ovšem v kontextu dalších slov a faktického chování nelze vůbec hodnotit jeho chování a jednání vůči poškozené jako zdvořilé. Peněz se domáhá slovem *navalte*, dále svůj požadavek zdůrazňuje slovy *kurva rychle ... vystřelím a je po vás … nemačkejte … ptám se tě naposledy*. Jednak tedy skutečně nemůže být vůbec řeč o zdvořilém chování obžalovaného a jednak ani náznakem nemůže být řeč o nějakém požadavku na vrácení dluhu, jak se hájí obžalovaný. Navíc obžalovaný viděl, že se zřejmě poškozená snaží zapnout alarm (tento je zachycen na fotografii č. 44 z místa ohledání činu, jde o č. l. 101 spisu o tu bílou krabičku umístěnou pod pultem v blízkosti počítače), protože obžalovaný poškozenou N. svou levou rukou dokonce dvakrát za sebou se snaží odtáhnout, respektive poškozenou dvakrát lehce udeří přes její pravou ruku ve snaze zabránit zřejmě použití alarmu. Je tedy i z tohoto jeho jednání zřejmé, že obžalovaný byl v daném okamžiku velmi dobře orientován

tím, co se odehrává. Je sice pravdou, že poškozená N. krátce na to svou levou rukou zachytila konec zbraně obžalovaného, ovšem ani náznakem s ní nijak do stran nekroutila. Zbraň držela jen velmi krátce za její konec a obžalovaný tuto vyprostil pouhým trhnutím svou pravou rukou dozadu, tedy opět tvrzení obžalovaného, že mu poškozená kroutila zbraní a měl tedy strach a pocítil bolest prstu je smyšlenou obhajobou. Stejně tak již v této době musel obžalovaný vnímat strach poškozené z jeho osoby a měl možnost hernu opustit. Není pravdivé další tvrzení obžalovaného, že poškozené sděloval něco v tom smyslu, *ať se nepořeže*, myšleno nepořeže o ostré mířidlo zbraně. Žádné takové jeho vyjádření není na naprosto jasné nahrávce zaznamenáno. Není pravdivé ani jeho další tvrzení, že se v herně spustil zvukový alarm, kdy opět žádný takový zvuk není na nahrávce zaznamenán. Proto nemůže být pravdivé tvrzení obžalovaného, že vystřelil z důvodu spuštěného alarmu, z důvodu bolesti prstu, což vše v něm mělo vyvolat paniku a bylo příčinou, že vystřelil. Jde svým způsobem jen o opakování jím obecně používané obhajoby spočívající v tom, že byl k trestné činnosti donucen nějakými vnějšími podněty, kdy například soud upozorňuje na jím zvolenou obhajobu ve věci KS Brno, pob. Zlín, kde například se hájil tím způsobem, že nožem vědomě proti tělu neútočil, že …*byl zmatený, bál se možného útoku, tak kolem sebe začal máchat nožem, nesnažil se nikoho bodnout a jen se bránil možnému útoku*.

55. Naopak, bezprostředně poté poškozená sama usedá do křesla (neupadá do něj nějakým zpětným odrazem při přetahování se o zbraň, jak opět tvrdí obžalovaný), tak obžalovaný se slovy *Ptám se tě naposledy,* se začne pravou stranou těla přimykat co nejblíže k baru, svou pravou ruku se zbraní natahuje co nejblíže k hlavě poškozené, a aniž by vůbec vyčkal na případnou odpověď poškozené na jeho dotaz, střílí z velmi krátké vzdálenosti poškozenou do hlavy. Není pravdivé tvrzení obžalovaného v tom smyslu, že *se na něj chtěla poškozená vrhnout, ale bránil jí v tom barový pult*, jde o další nepravdivé tvrzení obžalovaného a opět všechna tato jeho vyvrácená tvrzení korespondují se závěry znaleckých posudků o snaze obžalovaného vyvinit se, o snaze o následnou racionalizaci jeho jednání, o snaze přenášet zodpovědnost za své chování na okolí.

56. Po celou dobu od vstupu do herny obžalovaný komunikuje s poškozenou na velmi krátkou vzdálenost, po celou dobu, co spolu „komunikují“, přesto, že postupně mění částečně a na malou vzdálenost pozice a polohy (poškozená odchází od počítače, natahuje se po zbrani, pak usedá do křesla), tak obžalovaný po celou dobu přímo vidí a přímo sleduje poškozenou, má jasný přehled, kde se poškozená nachází. Samotná střelba je pak zcela úmyslně vedena obžalovaným přímo na hlavu poškozené. Obžalovaný, jak vyplývá z obrazového záznamu, má jedinou snahu, poškozenou do hlavy zasáhnout. Odpovídá tomu nejen faktické chování ale i jeho výraz ve tváři, soustředěnost při výstřelu, jeho pravá ruka rovně natažená co nejblíže k hlavě poškozené. Není tedy pravdivé další tvrzení obžalovaného, že na poškozenou střílel dle svého odhadu ze vzdálenosti cca 2 metrů, naopak vzdálenost zbraně od hlavy dle soudu nepřesahuje metr, spíše se blíží k půlmetru. Obžalovaný samozřejmě rovněž vidí, jak vyplývá ze záznamu, jak střela naráží do hlavy poškozené (silné trhnutí hlavy poškozené), vidí, jak poškozené následně padá hlava k bradě a teprve poté se obžalovaný odvrací pohledem od poškozené, otáčí se a opouští hernu. Není tedy pravdivé jeho další tvrzení, že po střelbě nemohl vědět, zda poškozenou zasáhl, protože neviděl žádnou krev, čímž naopak i sám připouští, že skutečně po výstřelu ještě krátce poškozenou sledoval. Od vstupu obžalovaného do herny v čase dle bezpečnostní kamery v 20:25:15, do doby opuštění herny v čase 20:26:06, uplynulo pouhých 51 sekund. Krátce po výstřelu obžalovaný použitou zbraň zastrkuje za opasek kalhot pod břicho a opouští hernu. Naprosto vědomě se následně zbavuje zbraně, tuto ještě balí do kapesníku a ukrývá do křoví (policii po svém zadržení tvrdí, že zbraň odhodil do řeky), opět se dle soudu zbavuje vědomě zbraně, aby s ní nebyl zadržen a nešlo o nějaké bezhlavé odhození zbraně do porostu, jak obžalovaný opět mylně uváděl. Dále je krátce na to, již v čase 20:32 hod., zaznamenán jeho pohyb směrem k nádraží, ovšem to je již oblečen v bundě, kterou měl do té doby ovázanou kolem pasu. Následně ještě někde v prostoru hlavního nádraží se obžalovaný převléká do svetru a koupil si v čase 22:44 hod. jízdenku na vlak z Olomouce do stanice Veselí n. Moravou.

Je tedy zřejmé, že se ve snaze vyhnout odhalení zbavil střelné zbraně a v rámci možností změnil ošacení a z Olomouce se chystal odcestovat. Sám obžalovaný si odporuje, když na jedné straně tvrdí, že měl dost času opustit Olomouc, ale neučinil tak, když současně uvedl, že: *to již věděl, že žádné peníze nedostane, že musí zmizet.*

57. Obžalovaný, jak již bylo uvedeno, v předchozích trestních řízení popíral odpovědnost za skutky, vymlouval se na drogy podstrčené do kávy, na ztrátu paměti, dokonce v minulosti již znalcům uváděl, že má vidiny, že vidí postavy a neví, zda jsou reálné, či jen v jeho hlavě (viz. řízení ve věci KS Brno, pob. Zlín sp. zn. 61 T 22/2012), popřípadě se o hlasech v hlavě vyjadřoval před znalcem při svém vyšetření ve věci OS Přerov sp. zn. 4 T 101/2018 (viz. obsah znaleckého posudku na str. 13, 16 posudku). Ovšem oproti tomu fakticky zaznamenané jednání a chování obžalovaného krátce před skutkem a krátce po něm, je naopak zcela chladnokrevné a racionální. V minulosti se obžalovaný již dopustil loupeže se střelnou zbraní, kterou přikládal k hlavě poškozené osoby (viz. trestní řízení ve věci OS Šumperk sp. zn. 3 T 16/2003). Dle soudu ani obžalovaným požadovaná částka 20 000 Kč nebyla zcela náhodně zvolená (a už vůbec ne sdělená hlasem v hlavě). V této souvislosti soud odkazuje na skutečnost, že vnuk obž. Lukáš H. vypověděl, že v roce 2022, někdy dle obsahu jeho výpovědi od ledna 2022 později, na žádost obžalovaného tomuto dal částku 20 000 Kč na ubytovnu. A v této souvislosti soud upozorňuje na telefonát, který měl obžalovaný krátce před samotným jednáním, kdy obžalovaný právě se svým vnukem telefonicky hovořil, konkrétně jde o hovory uskutečněné dne 20. 5. 2022 v čase 18:41 hod. a zejména v čase 19:36 hod. Soud předpokládá, že zjištění předmětu hovoru byl důvod další požadované svědecké výpovědi po Lukáši H., který výpověď však již odmítl. Nabízí se tak dle soudu logická úvaha, zda vnuk po obžalovaném nepožadoval peníze, právě ve výši 20 000 Kč vrátit a na podkladě telefonátu s vnukem obžalovaný vytvořil legendu o zprávě v hlavě a o vrácení dluhu. Popřípadě, ačkoli měl u sebe obžalovaný po svém zadržení částku cca 8 000 Kč v hotovosti, tak ubytovnu xxx měl obžalovaný zaplacenou jen do konce května 2022 a jak sám uvedl, byl v Ostravě hledat jinou možnost ubytování, ovšem nepochodil a stěžoval si na zvýšené nájmy, tedy ani finanční situace obžalovaného nebyla tak dobrá (navíc krátce před tím vykonal nepodmíněný trest odnětí svobody) a i tato mohla být motivem pro jednání obžalovaného.

58. Jaká zranění utrpěla v souvislosti se střelbou poškozená Miluše N., to zcela jednoznačně vyplývá ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství ze dne 12. 8. 2022. Znalec MUDr. Dobiáš diagnostikoval zranění v podobě zlomenin lebečních kostí a poškození mozku v podobě jeho rozhmoždění a zhmoždění s otokem doprovázeným nitrolebním krvácením. V posudku ze dne 20. 1. 2023 zpracovaného za účelem aktualizace zdravotního stavu poškozené před podáním obžaloby vyplývá, že stav poškozené byl od 20. 5. 2022 do 20. 1. 2023 stále konstantně velmi vážný, poškozená byla po celou dobu nekontaktní, plně odkázána na vysoce odbornou ošetřovatelskou péči s beznadějnou prognózou.

59. Tyto postupně opakované závěry znalce MUDr. Martina Dobiáše Ph.D. se pak zcela potvrdily, když dne 7. 3. 2023 došlo k úmrtí poškozené Miluše N. Bezprostřední příčinou smrti poškozené pak dle dalšího znaleckého posudku (pitevního protokolu) ze dne 11. 4. 2023 bylo právě toto poškození mozku, které utrpěla Miluše N. při střelném poranění hlavy dne 20. 5. 2022. Od střelného poranění docházelo k postupnému zhoršování mozkových funkcí poškozené Miluše N., které vedlo k beznadějné prognóze, v jejímž důsledku byla poškozená zařazena do konceptu palitativní (mírnící bolest, ale neléčící vlastní příčinu) péče, bez oživovacích pokusů v případě smrti.

60. Důkazní návrh obžalovaného (č. l. 940) na vyšetření jeho osoby na elektroencefalografu, aby bylo možno důkladněji posoudit jeho duševní stav, soud zamítl pro nadbytečnost. Jak totiž uvedl znalec MUDr. Petr Nedoma u hlavního líčení, tak měl dostatek podkladů pro své přednesené závěry a výsledky tohoto vyšetření z psychiatrického hlediska nemohou přinést nic nového, protože takové případní vyšetření primárně zachycuje případná epileptická ložiska, eventuelně některá ložiska

posttraumatická, ale například organická halucinóza by ani přes EEG vyšetření nebyla žádným způsobem detekovatelná.

61. Navíc obžalovaný v minulosti podstoupil v souvislosti se svými trestními řízení opakovaná znalecká šetření a přes tvrzení obžalovaného soud nenašel žádné závěry znaleckých posudků (které byly vtěleny do jednotlivých předchozích odůvodnění nalézacích soudů), které by byly v rozporu se závěry znalců v tomto projednávaném trestním řízení. Nad rámec nutného odůvodnění soud již jen poukazuje na skutečnost, že stejný důkazní návrh obžalovaný učinil i ve věci KS Brno, pob. Zlín ve věci sp. zn. 61 T 22/2012 a i tehdy byl pro nadbytečnost zamítnut.

Právní hodnocení

62. Jednání obžalovaného pod bodem 2. rozsudku soud právně kvalifikoval jako přečin nedovolené ozbrojování dle § 279 odst. 1 tr. zákoníku. V otázce zavinění obžalovaného dospěl soud k závěru, že jednal v úmyslu přímém, neboť vzhledem ke skutečnosti, že byl v minulosti opakovaně odsouzen za nedovolené ozbrojování, je seznámen s tím, že takovou zbraň (ze které navíc cvičně vystřelil a věděl tedy o její střelby schopnosti), kterou si opatřil, si nemůže ani opatřovat a ani přechovávat.

63. Jednání obžalovaného pod bodem 1. rozsudku pak soud opět ve shodě s obžalobou právně kvalifikoval jako zvlášť závažný zločin vraždy podle § 140 odst. 1, odst. 3 písm. h), j) tr. zákoníku. Základní skutkovou podstatu trestného činu vraždy podle § 140 odst. 1 tr. zákoníku naplní ten, kdo jiného úmyslně usmrtí. K naplnění subjektivní stránky trestného činu vraždy podle § 140 odst. 1 tr. zákoníku je tedy třeba úmyslného zavinění. Z hlediska úmyslu způsobit jinému smrt stačí zjištění, že pachatel věděl, že svým jednáním může takový následek způsobit, a pro tento případ s ním byl srozuměn (úmysl nepřímý ve smyslu § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku). Na takové srozumění pachatele lze mimo jiné usuzovat z okolností případu, jako jsou pachatelem zvolené mechanismy násilí působícího proti poškozenému, intenzita útoku, místo na těle poškozeného, kam útok směřoval apod. Oproti tomu z hlediska závěru o přímém úmyslu podle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku je třeba zjištění, že pachatel svým jednáním chtěl porušit zájem chráněný trestním zákoníkem, v daném případě tedy způsobit smrt poškozeného.

64. Že ke smrti poškozené Miluše N. pak došlo v přímé příčinné souvislosti se zraněním, která jí byla způsobena výstřelem do hlavy dne 20. 5. 2022, o tomto závěru jednoznačně svědčí znalecký posudek (pitevní protokol) ze dne 11. 4. 2023 (č. l. 1050 – 1080), z jehož závěrů plyne, že bezprostřední příčinou smrti poškozené bylo právě poškození mozku při střelném poranění hlavy utrpěné poškozenou dne 20. 5. 2022. Tyto závěry ostatně ani nebyly nikým v trestním řízení zpochybňovány.

65. V projednávané věci dospěl soud v otázce zavinění obžalovaného k závěru, že tento jednal v úmyslu přímém, neboť vzhledem k užití střelné zbraně, kterou mířil na vzdálenost kratší než 1 metru, přímo a evidentně na hlavu poškozené, kdy se před střelbou co nejblíže přimykal tělem k barovému pultu a natahoval ruku přímo a co nejblíže k hlavě poškozené, včetně předtím proneseným slovům samotného obžalovaného ve smyslu: …*slyšíte co říkám, nic nemačkejte, slyšíte co říkám, nebo vystřelím a je po vás*…, pak o přímém úmyslu obžalovaného usmrtit poškozenou soud nemá absolutně žádných pochybností. Nejen, že si obžalovaný musel být vědom toho, že takovým jednáním může přivodit smrtelná zranění, ale o takovýto následek přímo usiloval.

66. Z hlediska otázky příčetnosti obžalovaného Adolfa H., jakožto jedné z obecných podmínek trestní odpovědnosti, bylo zjištěno, že obžalovaný sice jednal pod vlivem alkoholu, hodnota alkoholu v krvi obžalovaného byla opět stanovena znaleckým posudkem v rozmezí od 1,5 po 2 g/kg, ovšem jednalo se na jeho straně o opilost, v jejímž důsledku jeho ovládací schopnosti byly sníženy pouze

nepodstatně, schopnosti rozpoznávací byly zachovány plně. Obžalovaný tedy jednak mohl rozpoznat protiprávnost svého činu a jednak mohl své jednání ovládat a je tak za své jednání plně trestně odpovědný.

67. Ve vztahu ke kvalifikované skutkové podstatě dle § 140 odst. 3 tr. zákoníku soud uvádí následující. Zvlášť závažného zločinu vraždy dle § 140 odst. 3 písm. h) tr. zákoníku se dopustí ten, kdo spáchá trestný čin v odstavci 1 opětovně. Pod pojmem opětovně se rozumí případy, kdy pachatel trestný čin vraždy opakuje a patří sem i případy, kdy pachatel již byl v minulosti za takový čin pravomocně odsouzen nebo i potrestán. Obžalovaný pak již byl v minulosti odsouzen a následně i potrestán pro úmyslné usmrcení jiného, jde právě o odsouzení pro trestný čin vraždy podle § 219 tr. zákona rozsudkem Krajského soudu v Bratislavě ze dne 22. 4. 1983 sp. zn. 1 T 49/81. Ve vztahu ke kvalifikované skutkové podstatě dle § 140 odst. 3 písm. j) tr. zákoníku, tedy k jednání, kterým pachatel usmrtí jiného v úmyslu získat pro sebe nebo pro jiného majetkový prospěch, i tento znak kvalifikované skutkové podstaty má soud za naplněný. Přitom ani k získání majetkového prospěchu nemusí dojít a ani není zákonem stanovena minimální výše takového prospěchu. V úmyslu získat majetkový prospěch bude dle komentáře tr. zákoníku vražda spáchána především tehdy, kdy jednání pachatele bude směřovat k zmocnění se věci, peněz nebo jiného majetku oběti. S ohledem na skutečnost, že obžalovaný před střelbou samotnou opakovaně vyzýval poškozenou k vydání finanční hotovosti, je pak dle soudu i tato kvalifikovaná skutková podstata naplněna.

Výrok o trestu

68. V rámci úvah o trestu vyhodnotil soud všechna kritéria uvedená v § 38 a § 39 tr. zákoníku. Jednáním obžalovaného byl jednak porušen zájem společnosti na ochraně lidského života a jednak na bezpečnosti lidí proti možnému ohrožení života a zdraví, které vyplývá z nekontrolovaného držení, nošení nebo výroby střelných zbraní.

69. Při úvaze o druhu a výměře trestu soud dále přihlédl zejména k povaze následku trestného činu u zvlášť závažného zločinu vraždy dle § 140 tr. zákoníku, který je fatální a zcela neodčinitelný, neboť v důsledku úmyslného jednání obžalovaného byla způsobena smrt jiného člověka.

70. Polehčující okolnost na straně obžalovaného soud neshledává, přitom příležitost k využití okolností polehčujících obžalovaný měl. Obžalovaný se sice doznal k jednání pod bodem 2. rozsudku, ovšem jedná se o doznání se k trestné činnosti v porovnání s druhým trestným činem o zcela marginální záležitost a s ohledem na jeho stanovisko k trestnému činu vraždy nemůže být ani toto částečné doznání se hodnoceno jako okolnost polehčující. Obžalovanému nic nebránilo v doznání se k trestné činnosti i ve vztahu k trestnému činu vraždy, zvláště v situaci, kdy jeho jednání bylo zachyceno, a to včetně zvukové stopy, na záznam bezpečnostní kamery. I za této situace však obžalovaný nebyl schopen doznat svou vinu, naopak popíral prvotní důvod vstupu do herny a ke střelbě samotné uváděl, že neměl v úmyslu poškozenou usmrtit, „pouze“ při střelbě mířil na její levé rameno. Nicméně i za tohoto tvrzení mohl minimálně prohlásit lítost nad údajně „neúmyslným“ následkem, který způsobil, ovšem ani toho nebyl obžalovaný schopen. Ve vztahu k pozůstalým po zemřelé neučinil jediný vstřícný krok. Na straně druhé, jak vyplývá ze znaleckého posudku (a nejen zpracovaného v této trestní věci), takového kroku obžalovaný s ohledem na svou osobnost ani není schopen. Jednak obžalovaný poškozenou usmrtil úmyslně a jednak nad její smrtí dle soudu skutečnou lítost nepociťuje. Ostatně za vše hovoří jeho prohlášení ve smyslu, že kdyby věděl, že poškozenou svou střelbou zasáhl, že by přece za takové situace Olomouc okamžitě opustil a nečekal by na nádraží na další spoj a nenechal se tam zatknout. Jinými slovy, pokud by věděl, že poškozenou zasáhl, tak ne že by obžalovaného napadlo přivolat poškozené pomoc, ale utekl by! Další vyjádření obžalovaného ve vztahu k poškozené ve smyslu jejího návrhu na udělení medaile

in memoriam za statečnost, toto soud bez dalšího rozvádění považuje za jedno z nejcyničtějších vyjádření pachatele nad svou obětí, s jakým se kdy setkal.

71. Ve vztahu k přitěžujícím okolnostem soud musí konstatovat, že obžalovaný spáchal dva trestné činy, tedy jde o přitěžující okolnost, že obžalovaný spáchal více trestných činů dle § 42 písm. n) tr. zákoníku. Navíc jde o jeden přečin, ale zejména o jeden zvlášť závažný zločin, oba trestné činy pak obžalovaný spáchal v úmyslu přímém dle § 15 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku. Jako přitěžující okolnost soud dále hodnotí trestní minulost obžalovaného, kterou není potřeba znovu rozebírat, jde o okolnost přitěžující dle § 42 písm. q) tr. zákoníku. Další potencionální přitěžující okolnosti vyjmenované příkladně v ust. § 42 tr. zákoníku jsou pak znakem kvalifikované skutkové podstaty jednání obžalovaného a nelze je tedy obžalovanému přičítat 2x k tíži.

72. Již v podané obžalobě ke dni 22. 2. 2023 byl obžalovanému navržen trest odnětí svobody na doživotí. Ačkoli v tento časový okamžik dle soudu ještě nebyly splněny podmínky pro jeho uložení, kdy soud odkazuje na komentář k § 54 tr. zákoníku (Trestní zákoník I., Obecná část (§1-139), nakladatelství C. H. BECK str. 739), kde je výslovně uvedeno, že: *z dikce ust. § 54 odst. 3 tr. zákoníku plyne, že zavinění smrti jiného musí být úmyslné a že by nepostačoval pouze pokus směřující ke smrtelnému následku (tím méně příprava), ale že musí dojít k dokonání některého z vyjmenovaných trestných činů s takovým následkem, resp. účinkem*. Ovšem s úmrtím poškozené Miluše N., ke kterému došlo dne 7. 3. 2023, a poté, co bylo na základě provedené pitvy potvrzeno, že příčinou smrti poškozené je střelné poranění hlavy způsobené právě jednáním obžalovaného ze dne 20. 5. 2022, se podmínky pro uložení tohoto nejpřísnějšího trestu otevřely.

73. Podle ust. § 140 odst. 1 tr. zákoníku kdo jiného úmyslně usmrtí, bude potrestán odnětím svobody na deset až osmnáct let. Podle § 140 odst. 3 písm. h), j) tr. zákoníku odnětím svobody na patnáct až dvacet let nebo výjimečným trestem bude pachatel potrestán, spáchá-li čin uvedený v odstavci 1 nebo 2 jednak opětovně, jednak v úmyslu získat pro sebe majetkový prospěch.

74. Podle § 54 odst. 1 tr. zákoníku výjimečným trestem se rozumí jednak trest odnětí svobody nad dvacet až do třiceti let, jednak trest odnětí svobody na doživotí. Výjimečný trest může být uložen jen za zvlášť závažný zločin, u něhož to trestní zákon dovoluje.

75. Podle § 54 odst. 3 tr. zákoníku trest odnětí svobody na doživotí může soud uložit pouze pachateli, který spáchal zvlášť závažný zločin vraždy podle § 140 odst. 3 tr. zákoníku zavinil úmyslně smrt jiného člověka, a to za podmínek, že a) takový zvlášť závažný zločin je mimořádně závažný vzhledem k zvlášť zavrženíhodnému způsobu provedení činu nebo k zvlášť zavrženíhodné pohnutce nebo k zvlášť těžkému a těžko napravitelnému následku a b) uložení takového trestu vyžaduje účinná ochrana společnosti nebo není naděje, že by pachatele bylo možno napravit trestem odnětí svobody nad dvacet až do třiceti let.

76. Obecně je nutno konstatovat, že výjimečný trest není nějakým zvláštním druhem trestu, ale představuje zvláštní typ nepodmíněného trestu odnětí svobody, kdy oproti „standardnímu“ trestu odnětí svobody se odlišuje zejména tím, že doba jeho trvání je vždy delší než dvacet let, že pro jeho uložení musí být splněny všechny zákonem stanovené podmínky, že jsou ztížené možnosti předčasného ukončení výkonu tohoto trestu a obligatorně je stanoven jeho výkon v nejpřísnějším typu věznice. Podstatou výjimečného trestu je omezení osobní svobody pachatele pobytem ve věznici buď na dobu časově určenou, tzn. na dobu delší než 20 let až do 30 let, anebo bez takového časového určení, tzn. do konce pachatelova života. Zákon tedy rozlišuje dvě formy (podoby) výjimečného trestu, jednak trest odnětí svobody nad 20 let až do 30 let (mírnější forma) a jednak trest odnětí svobody na doživotí (přísnější forma). Výjimečný trest se ukládá za nejzávažnější trestné činy proti životu, obecně nebezpečné trestné činy, trestné činy proti lidskosti, válečné

trestné činy apod., a to pachatelům těchto trestných činů s výraznými negativními osobnostními rysy (např. se sklony k agresivitě, sociální nezdrženlivostí apod.), u nichž by k jejich nápravě a k dostatečné ochraně společnosti nepostačovalo ani uložení trestu odnětí svobody v maximální obecně přípustné horní hranici trestní sazby u standardního trestu odnětí svobody v trvání dvaceti let.

77. Uložení výjimečného trestu odnětí svobody na doživotí přichází v úvahu pouze při úmyslném zavinění smrti jiného (v důsledku činu pachatele musí skutečně dojít k úmrtí jiné osoby, nestačí pouhý pokus či příprava směřující ke způsobení smrti) u zvlášť závažných zločinů taxativně uvedených v návětí odstavce 3 § 140 tr. zákoníku. Jedná se o okruh výrazně zúžený oproti mírnější formě výjimečného trestu. Současně musí být splněny i další podmínky, které jsou výrazem mimořádnosti uložení tohoto výjimečného trestu. Tyto podmínky jsou formulovány v § 54 odst. 3 tr. zákoníku pod písm. a) a b) tohoto zákonného ustanovení a obě podmínky uvedené musí být splněny kumulativně, přičemž podmínka formulovaná pod písm. a), vztahující se k mimořádné závažnosti spáchaného zvlášť závažného zločinu, může být založena i jen některou (kteroukoli) ze tří taxativně vyjmenovaných skutečností. Podmínka pod písm. b) pak obsahuje dvě alternativy, jednak požadavek účinné ochrany společnosti, jednak prognózu nenapravitelnosti pachatele uložením trestu odnětí svobody nad 20 let až do 30 let.

78. Obě podmínky ust. § 54 odst. 3 tr. zákoníku má soud za splněné. Jednak podmínka pod písm. b) spočívající v tom požadavku, že není naděje, že by pachatele bylo možno napravit trestem odnětí svobody nad dvacet až do třiceti let, tak k tomu se zcela jasně vyjádřil znalec Mgr. Michal Pernička, který navíc uvedl, že ve své znalecké činnosti se nesetkal s případem, že v takto pokročilém věku má pachatel takové tendence k impulzivnímu a agresivnímu jednání. Navíc, jak soud podotýká, obžalovaný již byl v minulosti odsouzen za trestný čin vraždy k trestu odnětí svobody v trvání 21 roků a je evidentní, že tedy ani takto vysoký trest, který již v minulosti obžalovaný vykonal, tedy trest nad 20 let, u něj již nevedl k nápravě a obžalovaný opětovně úmyslně usmrtil jiného. Podmínku pod písmenem a) pak má soud splněnou minimálně v té zákonné alternativě, že obžalovaným spáchaný zvlášť závažný zločin vraždy je mimořádně závažný, a to vzhledem k zvlášť zavrženíhodné pohnutce. Za zvlášť zavrženíhodnou pohnutku lze považovat zejména pohnutku, která je v příkrém rozporu s občanskou morálkou a svědčí zpravidla o morální zvrhlosti, bezcitnosti, bezohledném sobectví a pohrdavém postoji k lidskému životu. Např. může jít o usmrcení svědka z obavy před vyzrazením dříve spáchané trestné činnosti, o ziskuchtivost, pomstychtivost a další pohnutky, které svědčí o morální zvrhlosti a bezcitnosti pachatele. Takový charakter však nelze přičítat pohnutkám, které mají podklad v přirozených citech člověka (např. žárlivost), nebo ve stavu okamžitého afektu, v dlouhodobé stresové situaci, v napětí v meziosobních vztazích.

79. Obžalovaného pak k usmrcení poškozené Miluše N. vedla pouze a jen ta skutečnost, že tato si dovolila jej neuposlechnout, nevydat mu požadovanou částku, dovolila se mu sáhnout po zbrani či jej následně ignorovat. Obžalovaný ani na chvíli nezaváhal a z pomstychtivosti a zcela bezcitně poškozenou vědomě usmrtil. Do slova a do písmene lze dle soudu hovořit o popravě poškozené. Obžalovaný měl možnost opustit hernu, měl možnost zdůraznit požadavek výstřelem mimo tělo poškozené, po výstřelu s vědomím toho, kam poškozenou zasáhl, projevil další naprostou morální zvrhlost, kdy namísto toho, aby přivolal poškozené pomoc (byť evidentně zbytečně, ale učinil by tím gesto, že jednal v náhlém afektu a pak si vše uvědomil), tak po sobě začal zahlazovat stopy a chystal se opustit město. Z předchozí trestné činnosti obžalovaného vyplývá jediný závěr, závěr, který je opakovaně používán znalci, kteří zpracovávají na osobu obžalovaného znalecké posudky, tedy že obžalovaný je osobou neschopnou vyšších citů ve smyslu morálky, přetrvává u něj trvalý postoj nezodpovědnosti a bezohlednosti vůči společenským normám, pravidlům a závazkům. Nemá schopnost poučit se ze zkušeností, zvláště z trestu, který u něj nemá ani odstrašující

charakter. Celoživotně u něj přetrvává trvalý postoj nezodpovědnosti a bezohlednosti vůči společenským normám, vůči lidskému životu. Obžalovaný opět krátce po výkonu trestu zajistil zbraň, vydal se do jiného města, užil alkohol, o kterém ví, jak na něj působí, alkohol u něj spustil celoživotní typický vzorec chování, a protože se tentokrát poškozená jako napadená osoba nepodrobila jeho požadavkům, dokonce si jej dovolila ignorovat, tak z pomstychtivosti poškozenou střelil do hlavy s jediným úmyslem, usmrtit ji. S vědomím, že se mu ji podařilo zasáhnout do hlavy a že se jedná o zranění potencionálně smrtelné (což je okolnost, kterou dle soudu není potřeba zvlášť dokazovat, obžalovaný ze zbraně zkoušel střílet, věděl, jakou má ráži, a každý ví, že taková střelba do hlavy je zranění de facto směřující ke smrti), tak ani v takovém okamžiku, a ani posléze s časovým odstupem, nebyl schopen učinit žádný případný krok k přivolání pomoci poškozené, ačkoli mu v tom nic nebránilo. Jeho faktické jednání svědčí o bezcitnosti, o bezohledném sobectví a o pohrdavém postoji k lidskému životu.

80. Po vyhodnocení všech shora uvedených okolností, majících vliv na druh a výměru trestu, uložil soud obžalovanému Adolfu H. jako zákonný a spravedlivý podle § 140 odst. 3 tr. zákoníku trest odnětí svobody na doživotí, a to za splnění všech zákonných podmínek ust. § 54 odst. 1, 3 tr. zákoníku a uložil jej jako trest úhrnný v souladu s ust. § 43 odst. 1 tr. zákoníku, tedy za spáchání dvou trestných činů. Obžalovaný byl za splnění podmínek uvedených v § 56 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku pro výkon tohoto trestu zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou, kdy zařazení do jiného typu věznice je v případě doživotního trestu odnětí svobody vyloučeno, jak vyplývá z ust. § 56 odst. 3 věta za středníkem.

81. Dále byl obžalovanému uložen trest propadnutí věcí dle § 70 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku, kdy střelná zbraň držená nelegálně, jejímž prostřednictvím byla poškozená Miluše N. usmrcena, kterou obžalovaný nemohl vlastnit a přechovávat (včetně střeliva do ní), tak se jedná o nástroje trestné činnosti ve smyslu definice § 135a tr. zákoníku. Uložení trestu ve vztahu k nelegálním zbraním je navíc obligatorní ve smyslu ust. § 70 odst. 4 tr. zákoníku.

Náhrada škody a nemajetkové újmy

82. Podle § 228 odst. 1 tr. řádu platí, že odsuzuje-li soud pachatele pro trestný čin, kterým způsobil jinému majetkovou škodu, nebo nemajetkovou újmu, nebo kterým se na úkor poškozeného bezdůvodně obohatil, uloží mu v rozsudku, aby poškozenému nahradil majetkovou škodu, nebo nemajetkovou újmu v penězích, nebo aby vydal bezdůvodné obohacení, jestliže byl nárok včas uplatněn (§ 43 odstavec 3 trestního řádu), nestanoví-li trestní řád jinak. Nebrání-li tomu zákonná překážka, soud uloží obžalovanému vždy povinnost k náhradě škody, nebo k vydání bezdůvodného obohacení, jestliže je výše škody, nebo rozsah bezdůvodného obohacení součástí popisu skutku uvedeného ve výroku rozsudku, jímž se pachatel uznává vinným a škoda v této výši nebyla dosud uhrazena, nebo bezdůvodné obohacení nebylo dosud v tomto rozsahu vydáno. Obžalovaný pak byl uznán vinným takovým trestným činem, kterým způsobil nejen škodu, ale rovněž nemajetkovou újmu, kterou do rozhodnutí soudu v žádném rozsahu dosud ani jednomu z poškozených nenahradil.

83. S nárokem na náhradu škody se pak řádně a včas jako poškozená připojila Česká průmyslová zdravotní pojišťovna s tím, že požaduje částku ve výši 3 923 912 Kč, kdy se jedná o náklady vynaložené v souvislosti se vzniklým zraněním poškozené Miluše N., jejich pojištěnce, které pojišťovna hradila z veřejného zdravotního pojištění. Tyto částky poškozená zdravotní pojišťovna objektivizovala přehledem všech lékařských úkonů a léčiv, kdy soud tento soupis úkonů a léků provedl k důkazům a shledal je v plné uplatněné výši za zcela důvodné, kdy jde o náklady na léčbu vynaložené za období od 20. 5. 2022 do 31. 1. 2023 (nejde tedy o konečnou částku v souvislosti s léčbou a následné lékařské péče o jejich pojištěnce). Soud proto poškozené ČPZP vyhověl a

v souladu s ustanovením § 228 odst. 1 tr. řádu uložil obžalovanému povinnost k náhradě této způsobené škody.

84. Prostřednictvím zmocněnce byl vznesen další nárok, a to konkrétně na nemajetkovou újmu na přirozených právech. S nárokem na tuto nemajetkovou újmu se připojila dcera zemřelé Miluše N. stále ještě nezletilá K. N., a to s částkou ve výši 1 000 00 Kč.

85. Podle § 2959 občanského zákona při usmrcení nebo zvlášť závažném ublížení na zdraví odčiní škůdce duševní útrapy manželu, rodiči, dítěti nebo jiné osobě blízké peněžitou náhradou vyvažující plně jejich utrpení. Nelze-li výši náhrady takto určit, stanoví se podle zásad slušnosti.

86. Vznesený nárok poškozené tedy představuje tzv. reflexní újmu způsobenou těmto osobám, jakožto osobám blízkým usmrcenému. Poškození jsou v postavení sekundárních obětí, přičemž jejich uplatněný nárok má charakter satisfakce duševních útrap ze ztráty osoby blízké. Nalézací soud se nijak neodchyluje od již poměrně ustálené judikaturní praxe a jako základní částku náhrady považuje v souladu s usnesením NS ČR ze dne 19. 9. 2018, sp. zn. 25 Cdo 894/2018 dvacetinásobek průměrné mzdy za rok předcházející smrti poškozeného. S ohledem na průměrnou mzdu v roce 2022, která dle statistiky činila 40 353 Kč, činí 20-ti násobek této částky 807 060 Kč jakožto základní východisko pro určení nemajetkové újmy.

87. Soud tedy této poškozené přiznal částku ve výši 1 000 000 Kč, když vzal v úvahu, že tato měla se svou matkou intenzivní vztah. Poškozená nezletilá žila se svou matkou sama, poškozená byla na své matce i s ohledem na svůj věk, závislá i finančně, neboť je stále nezaopatřeným dítětem. A rovněž nelze odhlédnout od skutečnosti, že přes takto blízký vztah musela poškozená snášet po dlouhou dobu nejistotu ohledně zdravotního stavu své maminky apod. Obžalovaný svým jednáním zcela bezdůvodně připravil tuto nezletilou o jí nejbližší osobu, o její matku, která ji vychovávala, živila, starala se o ni a byla její oporou. V tomto konkrétním případě by soud zřejmě přiznal i částku vyšší, byl však vázán návrhem poškozené.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení písemného vyhotovení ke Krajskému soudu v Ostravě – pobočka v Olomouci.

O odvolání přísluší rozhodovat Vrchnímu soudu v Olomouci.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný, nebo že chybí.

Odvolání musí být odůvodněno tak, aby z něj bylo patrno, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Odvolání nemůže účinně podat ten, kdo se jej výslovně vzdal.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Lenka Veselá

Jestliže byl obžalovaný odsouzen k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a přiznává-li se poškozenému alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, poškozený může požádat o vyrozumění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z trestu odnětí svobody. Žádost poškozený podává soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Olomouc 25. 5. 2023

Mgr. Petr Sušil v. r.
předseda senátu